

ارکان جهتساز مدیریت راهبردی امور تبلیغات براساس گفتمان ولايت فقيه

محمد حسن زورق^۱؛ سید علیرضا شریفی^۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۶/۰۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۲/۰۵

چکیده

باتوجه به اینکه رهبران انقلاب اسلامی، مبلغانی برجسته و صاحب نظر در امر تبلیغ هستند و امتیاز برخورداری از اندیشه آنان، به عنوان شایستگی کلیدی و مزیت راهبردی جمهوری اسلامی ایران مطرح است، بررسی نقش و جایگاه هدایتی منظومه فکری ولايت فقيه در اداره امور تبلیغات جمهوری اسلامی از اهمیت بسزایی برخوردار است. مقاله حاضر با رویکردی توصیفی، تحلیلی به ارکان جهتساز مدیریت راهبردی تبلیغات در گفتمان حضرت امام خمینی و حضرت امام خامنه ای می پردازد. نتایج تحلیل گفتمان نشان داد که دال مرکزی، «اسلامی بودن تبلیغات» است و سایر مفاهیم از قبیل تأثیر بر مخاطب، رساندن پیام اسلام و انقلاب اسلامی، تعالی بخشی به تربیت انسان، مقابله با تبلیغات دشمنان، مصونیت بخشی و رفع آسیب‌های تبلیغاتی به دال مرکزی مرتبط می‌باشد. درنهایت پس از استخراج مفاهیم گفتمانی در قالب اصول، اهداف و سیاست‌ها، چارچوب ارکان جهتساز مدیریت راهبردی امور تبلیغات به تفکیک^۴ اصل (با مقوله محوری «تأثیرگذاری بر مخاطب برای نیل فرد و جامعه به کمالات»)،^۴ هدف (در دو گروه: کنشی-ایجابی؛ واکنشی-سلبی) و^۹ سیاست با کمک روش داده بنیاد ارائه شدند.

کلید واژه‌ها: ارکان جهتساز، مدیریت راهبردی، تبلیغات، گفتمان ولايت فقيه.

۱- استادیار دانشگاه صد او سیما

۲- دانشجوی دوره دکتری مدیریت راهبردی دانشگاه عالی دفاع ملی (رایانمۀ: Sharifisar@yahoo.com)

مقدمه

فرهنگ و موضوعات فرهنگی همواره در بسیاری از جوامع و نظام‌های مدیریتی مورد توجه بوده است. اما در جهان امروز که نقش فرهنگ نسبت به گذشته ارتقاء یافته، این موضوع به مؤلفه بسیار مهم و تأثیرگذار در اداره امور جوامع تبدیل شده و موجب تحولات گسترده و عمیق در مفاهیم مدیریت و خط‌مشی‌گذاری شده است. علاوه بر این نکته عام، توجه به جایگاه و نقش فرهنگ و تبلیغات در سبک زندگی فردی و اجتماعی اسلامی از یکسو و دقت به این موضوع که اساسی ترین مؤلفه انقلاب اسلامی، عناصر فرهنگی و اجتماعی بوده و مهم‌ترین تهاجم صورت گرفته علیه انقلاب اسلامی نیز در این عرصه شکل گرفته است، نشان‌دهنده اهمیت خاص مقوله فرهنگ و تبلیغات است. بررسی کارکردها و تأثیرات سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی مسائل مرتبط با تبلیغات در جوامع، گستره فراگیر آن در تمامی مخاطبان و افکار عمومی، نفوذ عمیق آن در باورها، دل و جان مخاطبان و اثرگذاری ماندگار و روزافزون آن در عرصه‌های مختلف نظام و مدیریت کلان، اهمیت راهبردی این موضوع را مضاعف می‌نماید. بنابراین یکی از مهم‌ترین مسائل و موضوعات راهبردی در مدیریت کلان نظام اسلامی، موضوع تبلیغات است که در ذیل منظومه فرهنگ قابل بررسی و تحلیل می‌باشد.

بررسی تاریخ انقلاب اسلامی ایران در مواجهه دو جبهه حق و باطل از یکسو و تأکیدات مکرر حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) و حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) درباره تبلیغ و مسائل مربوط به آن، نشان از اهمیت و جایگاه عنصر تبلیغات در پیشبرد اهداف انقلاب اسلامی است. نقش ویژه و تأثیرات مختلفی که این مؤلفه و اداره امور مرتبط با آن در شکل‌گیری نهضت، پیروزی انقلاب اسلامی و تثبیت و تکامل نظام جمهوری اسلامی ایران داشته است، دارای ظرفیت راهبردی و شگرفی برای سایر ملت‌ها و شکل‌گیری تمدن نوین اسلامی می‌باشد. اما وضعیت موجود اداره امور تبلیغات بصورت عام و تبلیغ اسلام به صورت خاص در جمهوری اسلامی ایران و سایر کشورهای اسلامی، با چشم‌انداز مطلوب و آرمانی تبلیغات اسلامی فاصله‌ای عمیق و گسترده دارد و این فاصله بارها توسط رهبران انقلاب اسلامی گوشزد شده است. از سوی دیگر در جبهه مقابل، حضور تبلیغی برنامه‌ریزی شده و سازمان یافته دشمنان اسلام و انقلاب اسلامی در تمام عرصه‌های تبلیغ و اطلاع‌رسانی و عدم اقدام به هنگام مسئولان تبلیغی و مدیران فرهنگی نظام، موجب پیش‌تازی و توفیقات نسبی دشمنان در عرصه تبلیغ و تثبیت رفتارهای انفعालی در مجموعه تبلیغات کشورمان شده است. تأمل در این زمینه، خصوصاً

تلاش مستمر و آرایش پیچیده رسانه‌ای و تبلیغی جبهه دشمنان اسلام و انقلاب اسلامی که با تکیه بر سرمایه‌های کلان مادی و انسانی و با گستره و نفوذی عجیب همراه با سلطه بر حیات اجتماعی انسان می‌کوشد تا ارزش‌های غربی را بر تمام شئون زندگی بشر امروز تحمیل کند، اهمیت و ضرورت تحقیق در این زمینه را آشکارتر می‌نماید.

موضوع تبلیغ و دعوت از جمله موضوعات مهمی است که پس از انقلاب اسلامی ایران، مورد توجه اندیشمندان بسیاری در حوزه و دانشگاه قرار داشته است. اما نکته شایان توجه آن است که اندیشه‌ای که در نهایت می‌تواند به سیاست جمهوری اسلامی تبدیل شود، اندیشه رهبران این نظام است و رهبران انقلاب اسلامی علاوه بر شأن رهبری و تصدی بالاترین جایگاه در هرم سیاست‌گذاری کشور، درخصوص این موضوع خاص نیز همواره از اندیشمندان بزرگ به‌شمار می‌روند. لذا بررسی سیر اندیشه تبلیغی حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) و حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) می‌تواند ما را به بسیاری از زوایای مغفول مانده این پدیده رهنمون باشد (همایون، ۱۳۸۳: ۲۰۱-۲۰۳). بنابراین با توجه به این نکته که امتیاز برخورداری از اندیشه رهبران انقلاب اسلامی، به عنوان نقاط قوت، شایستگی کلیدی و مزیت راهبردی نظام جمهوری اسلامی ایران مطرح است، جای بررسی این موضوع وجود دارد که نقش و جایگاه هدایتی منظومه فکری و گفتمان ولایت‌فقیه در اقدامات و عملکرد نهادها، گروه‌ها و سازمان‌های مرتبط با اداره امور تبلیغات در نظام جمهوری اسلامی چیست و این مسئله، کدام ظرفیت‌ها و قابلیت‌های راهبردی را برای نیل به نظام تبلیغی الگو فراهم می‌کند؟

بررسی کلان وضعیت موجود اداره امور تبلیغات از منظر دانش مدیریت و سیاست‌گذاری (علی‌الخصوص مدیریت راهبردی) نشان‌دهنده وجود مسائل و دغدغه‌های متعدد و قابل توجهی در این زمینه می‌باشد. در سطح کلان و چارچوب نظری اداره امور تبلیغات و مقایسه آن با شیوه‌های مرسوم تبلیغی در مکاتب مادی و آنچه با عنوان پروپاگاندا شناخته می‌شود، به‌نظر می‌رسد علی‌رغم آنکه تبلیغات موردنظر در نظام جمهوری اسلامی با نوع مشابه آن در امور سیاسی و اقتصادی (پروپاگاندا) تفاوتی بنیادی داشته و دارای ریشه‌های بسیار عمیق‌تری می‌باشد، اما هنوز نتوانسته برتری آموزه‌های مبنی بر جهان‌بینی خود را در برنامه‌ها و سبک مدیریتی اداره امور تبلیغات به منصه ظهور برساند و نشانه‌های مدیریتی و میدانی خود را آشکار کند. در سطح اهداف و سیاست‌ها نیز هنوز مفهوم شبیخون و تهاجم فرهنگی‌تبلیغی دشمنان اسلام و انقلاب و شیوه‌های مناسب مقابله با آن در ذهن بسیاری از گردانندگان و اداره‌کنندگان

امور تبلیغات دارای ابهامات فراوانی است؛ به گونه‌ای که اهداف تبلیغی و فرهنگی نه براساس تربیت و هدایت عمومی مردم به تبلیغ صحیح فرهنگ اسلامی و معنویت توحیدی یا ارتقاء اندیشه و معرفت روشن‌بینانه دینی و یا هدف‌گذاری در راستای اهداف انقلاب و نظام اسلامی و ارتقاء وجهه جمهوری اسلامی، بلکه بیشتر براساس ذهنیت انتزاعی، ذائقه و یا سلائق مستولان مربوطه شکل گرفته است و این موضوع نشان از فقدان تدوین مؤلفه‌های مؤثر در هدف‌گذاری و سیاست‌گذاری اداره امور تبلیغات دارد. لذا مقاله حاضر در تلاش است تا با رویکردی توصیفی، تحلیلی، به ارکان جهتساز (شامل اصول، اهداف و سیاست‌ها) اداره امور تبلیغات در منظمه فکری و گفتمان حضرت امام خمینی (رحمه‌الله‌علیه) و حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) بپردازد. سوال اصلی تحقیق حاضر نیز عبارت است از ارکان جهتساز مدیریت راهبردی امور تبلیغات جمهوری اسلامی ایران براساس گفتمان ولایت‌فقیه کدام است؟

مبانی نظری و پیشینه‌شناصی تحقیق ارکان جهتساز

ارکان جهتساز، یکی از مهم‌ترین سرفصل‌ها و مراحل مدیریت راهبردی به‌شمار می‌رود که شامل مفاهیم و مؤلفه‌های بیانیه ماموریت، چشم‌انداز، ارزش‌های کلیدی، اصول، اهداف و سیاست‌ها می‌باشد (علی‌احمدی و همکاران، ۱۳۸۷)؛ در مقاله حاضر سه مورد اصول (دکترین)، اهداف و سیاست‌ها به عنوان پایه‌های ارکان جهتساز که در تدوین بیانیه ماموریت و ترسیم چشم‌انداز نیز مؤثر هستند، بهره گرفته شده است.

واژه «دکترین» در زبان لاتین، به معنای آموزه، سیاست، مکتب، آیین و اصول و قواعد پذیرفته شده توسط یک فرد، گروه و یا ملت است. هر نظام فکری، خط‌مشی و فلسفه‌ای که مبنای عمل قرار گیرد، می‌تواند دکترین تلقی شود. در فرهنگ‌نامه‌های لغات و اصطلاحات سیاسی، دکترین، به معنای آیین، اصول عقیده، نظریه، تعلیم، مکتب، اصل سیاسی، نظریه، آموزه، اصول (عقاید) تعلیمات، تعالیم و... به کار رفته است (دلاوری، ۱۳۷۸، ج ۱: ۱۱۳). در تعریف نظری، دکترین مجموعه‌ای از اصول، قواعد، خط‌مشی کلی و افکار مبتنی بر یک یا چند اصل مشخص و محدود می‌باشد (جمشیدی، ۱۳۸۴: ۳۹). بنابراین دکترین مدیریت امور تبلیغات در این مقاله شامل اصول اساسی و قواعد ریشه‌ای اقداماتی است که برنامه‌های تبلیغی بر اساس آن پایه و بنیاد گرفته باشد. این مجموعه اصول و قواعد کاربردی و معتبر که به عنوان چتری در پشتیبانی‌های اهداف و سیاست‌های پیش‌بینی شده انتخاب می‌شوند، بر اساس شریعت اسلام، گفتمان

ولایت‌فقیه و قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران شکل گرفته و باعث همسویی، هماهنگی و هم‌افزایی تصمیمات و اقدامات می‌شود.

اصطلاح «هدف» نیز مفهومی است که تبیین کننده مقاصد اساسی، نتایج و برونداد موردنظر در هر کار می‌باشد. هدف اختصاصی به صورت نظری این‌گونه تعریف شده است: نتایج مورد انتظار، مشخص و قابل اندازه‌گیری در محدوده زمانی مشخص و هزینه معین. اما اهداف بلندمدت (مأموریت‌ها) منشأ ضوابط و اصول کلی ساخت سازمانی برای اجرای برنامه‌ها است (رضائیان، ۱۳۶۹: ۱۰۲). بنابراین اهداف مدیریت امور تبلیغات شامل مأموریت‌ها و اهداف بلندمدت، غایت‌های کلی و موردانه انتظار، مقاصد، نتایج و برونداد موردنظر در امور تبلیغی است که به عنوان یکی از ارکان جهتساز برای طرح‌ریزی‌ها و برنامه‌ریزی‌های اداره امور تبلیغات در نظر گرفته می‌شود.

سیاست‌گذاری و تعیین «سیاست‌ها» نیز یکی از وظائف و کارکردهای اصلی مدیریت به‌شمار می‌رود که نحوه اجرای اهداف و حوزه رفتار مجریان را در موضوع موردنظر تعیین می‌کند. به عبارت دیگر، تعریف نظری آن شامل اصول راهنمای و حدودی است که تصمیمات آتی باید در محدوده آن اتخاذ شود (رضائیان، ۱۳۶۹: ۱۰۵). با در نظر گرفتن تعاریف مختلف خط‌مشی (سیاست)، به نظر می‌رسد که تعریف آندرسون مناسب‌تر است: خط‌مشی بیانگر مجموعه اقدامات نسبتاً ثابت و هدفمند است که به وسیله یک فرد یا مجموعه‌ای از بازیگران برای پرداختن به یک مسئله یا دغدغه دنبال می‌شود (دانایی‌فرد، ۱۳۸۸: ۱۳۸۸). بنابراین منظور از سیاست‌ها در این مقاله، ارائه فرایند سیاست‌گذاری نبوده، بلکه بیان مصادیق عینی سیاست‌ها می‌باشد و شامل اصول راهنمای و حدود عملکرد، تصمیمات و اقدامات نسبتاً ثابت و هدفمند در مدیریت امور تبلیغات می‌باشد؛ مجموعه بایدها، نبایدها، اولویت‌ها و توصیه‌هایی که بر اساس گفتمان ولایت‌فقیه و قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، ملاک و چراغ راهنمای طرح‌ریزی‌ها، برنامه‌ریزی‌ها و... باشد.

اما موضوع اصلی این مقاله بر مفهوم تبلیغات و مدیریت آن بنا می‌شود. لذا شایسته است که بررسی مفهومی گسترده‌تری روی آن انجام شود. «تبلیغ» یعنی رساندن و واصل کردن، خواندن کسی به دینی، عقیده‌ای و مظهری و مسلکی و روشی یا کشیدن کسی به راهی که تبلیغ کننده قصد آن دارد. «تبلیغ کردن» هم به معنای دعوت و خواندن کسی است به دین، عقیده، مذهب،

مسلک و روشی که تبلیغ کننده قصد دارد (دهخدا، ۱۳۵۱، ج ۱۴: ۳۴۳). همچنین در فرهنگ معین نیز «تبلیغات» را به عنوان جمع «تبلیغ» عنوان کرده است (معین، ۱۳۶۳، ج ۱: ۱۰۲۵).

در مجموع می‌توان گفت تبلیغ، رساندن مجموعه اطلاعاتی به مخاطب به منظور اقناع و برانگیختن احساسات او به سود یا بر ضد یک موضوع است. برخی، واژه فارسی «آوازه‌گری» را — که ظاهراً نخستین بار ملک الشعرا بهار آن را در برابر «پروپاگاندا» به کار برد — معادل واژه عربی تبلیغ دانسته‌اند، ولی این کاربرد با اقبال روپرتو نشده است. نوعی مسامحه در معادل‌گذاری برای واژگان غیرفارسی سبب شده تا واژه تبلیغات در فارسی، معادل چهار اصطلاح متفاوت عربی إعلام، دعاية، دعوت، اعلان و سه اصطلاح متمایز انگلیسی «پروپاگاندا» و «میشن» و «ادورتایزینگ» بکار می‌رود. مفهوم اصطلاحی تبلیغ نیز نخست در حیطه امور دینی به کار می‌رفت و بعدها به حوزه‌های دیگر تعمیم یافت؛ گرچه در حوزه‌هایی غیر از حوزه دین، غالباً از صورت جمع آن (تبلیغات) استفاده می‌شود (الویری، ۱۳۸۰، ش، ج ۶: ۴۸).

اما گستره مفهومی و اصطلاحی تبلیغات به مراتب از چارچوب معنای لغوی آن بیشتر است و تبلیغات از منظر تاریخ، روزنامه‌نگاری، علوم سیاسی، جامعه‌شناسی، روان‌شناسی، به صورت بین‌رشته‌ای قابل بررسی است. بررسی تبلیغات در پرتو علوم سیاسی به معنای تحلیل عقیده مبلغان، هم‌چنین تحلیل چگونگی انتشار و تأثیر آن بر افکار عمومی است. رویکرد جامعه‌شناسخی به تبلیغات به معنای بررسی جنبش‌های اجتماعی و تبلیغات متقابلي است که در جهت مخالفت با تبلیغات دیگر انجام می‌شوند. در روانشناسی به بررسی تأثیر تبلیغات بر افراد پرداخته می‌شود. برخی از محققان دانشگاهی تبلیغات را به عنوان اندیشه و عمل طبیعی و ذاتی فرهنگ توده‌وار می‌شناسند. مطالعه تبلیغات به عنوان منبع تغذیه عقیده، یکی از جدیدترین الگوهایی است که در آن بسیاری از این رشته‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند. در این حوزه به بررسی چگونگی ایجاد معناهای جدید به سود عقیده مسلط توسط رسانه‌های جمعی پرداخته می‌شود. پژوهش‌های قوم‌نگارانه نیز نشان می‌دهند آیا مخاطبان تبلیغات، معناهای عقیدتی را می‌پذیرندیا آن‌ها را انکار می‌کنند (جاوت و ادانل، ۱۳۹۰).

مرور برخی از تعاریف مطرح شده در کتب مرجع نشان‌دهنده همین گستره مفهومی می‌باشد. تبلیغات در دائرة المعارف جامعه‌شناسی، بکارگیری نمادها برای انتقال سریع عقاید به بسیاری از مردم معرفی شده است (۱۹۷۴: ۲۲۶). در دائرة المعارف Encyclopedia of Socialology، کالیفرنیا آنتشار، گسترش و رشد دادن پرداخته‌های فکری افکار، دیدگاه‌ها، نظریه‌ها و برنامه‌ها

است» (۱۰: ۱۹۶۳). طبق تعریف دائرهالمعارف بینالمللی «تبیغات، دستکاری به نسبت حساب شده اندیشه‌ها و رفتار دیگران است به وسیله نمادها (واژه‌ها، اشاره‌ها، پرچم‌ها، تصویرها، بنای تاریخی، موسیقی و...) با در نظر گرفتن و ملاحظه باورها، ارزش‌ها و رفتارهایی که این اشخاص واکنش‌دهنده به آن‌ها به چشم یک موضوع مهم و بحث انگیز می‌نگرند. لذا تبیغات تلاشی است در چارچوب ارتباط اقنان گر که با انگیزه تأثیر بر دیدگاه و رفتار افراد برای رسیدن به اهداف موردنظر مبلغ، برنامه‌ریزی شده است» (۹۷: ۱۹۷۵). دائرهالمعارف امریکانا نیز تبیغات را تلاشی برای متقادع کردن با یک نفع مشخص و آگاهانه از طریق تأثیرگذاری به وسیله تکرار متوالی یک محتوای معین بر گرایش‌ها و افکار افراد یا گروه‌هایی که هنوز متقادع نشده‌اند، معرفی کرده است (۶۵۰: ۱۹۹۰). *Americanna Encyclopedia*.

آنچه مشخص است مفهوم کلی تبیغ مشتمل بر رساندن پیام به دیگری از طریق برقراری ارتباط به منظور ایجاد دگرگونی در بینش و رفتار او و مبتنی بر سه عنصر اصلی پیام‌دهنده، پیام‌گیرنده و محتوای پیام است. برخی از تحلیل‌گران این رشته «ابزار تبیغ» و برخی دیگر «هدف» را نیز جزو عناصر تبیغ دانسته‌اند که در جای خود قابل تأمل و بررسی است (رهبر، ۱۳۷۱: ۸۰). بعضی از تعاریف به جنبه هدف در تبیغ اهمیت بیشتری داده‌اند: «جمعیت اقدامات موثر در عقیده، تصور و تصمیم‌گیری فرد انسان‌ها یا گروهی از انسان‌ها را می‌توان تبیغ گفت به شرطی که انسان یا انسان‌ها مستاقانه به سوی هدف‌هایی که برای آن‌ها تبیغ شده است، کشانیده شوند» (سلامی و تکیه، ۱۳۵۱: ۲۱). در برخی تعاریف، بر مخاطب و تأثیرگذاری بر او تمرکز شده است: «تبیغ، انتشار و انتقال اطلاعات و عقاید و دیدگاه‌هایی است بین فرد یا افرادی به منظور نفوذ و ایجاد دگرگونی و تأثیر در روحیات، افکار و رفتارهای آن‌ها» (خندان، ۱۳۷۴: ۶۲); تبیغات را می‌توان نوعی تلاش کم‌وپیش منتظم و جامع برای تحت نفوذ و تأثیر قراردادن عقاید، نگرش‌ها و یا اعمال دیگران با استعانت از نمادها، کلمات، اشارات، موسیقی، فیلم و ... تعریف کرد (افتخاری، ۱۳۷۷: ۲۵). علامه سید محمدحسین فضل‌الله در کتاب «گام‌هایی در راه تبیغ»، تبیغ را «بیدار کردن استعدادهای خفته و زنده کردن دل‌های مردم و به کار انداختن فطرت پاک الهی و پاسخ‌گویی به شباهت ملحدين و منحرفين و خلاص گردانیدن ساده دلان اسیر در دام شباهت و ضلالت» می‌داند (فضل‌الله، ۱۳۶۷: ۱۹). تبیغات، «کوششی کم‌وپیش عمدى و سنجیده است که هدف نهایی آن نفوذ در عقاید یا رفتار افراد برای تأمین مقاصد از پیش تعیین شده می‌باشد»

(دادگران، ۱۳۷۴: ۴۹). اما شاید بليغ ترين تعريف در اين زمينه عبارت باشد از: «رساندن مجموعه اطلاعاتي به مخاطب، بهمنظور اقناع و برانگیختن احساسات وي به سود يا بر ضد يك موضوع» (الويرى، ۱۳۸۰: ۴۴۸).

برخى از اين تعاريف، بر روی تأثيرگذاري در عمل مخاطب تأكيد كرده است: «تبلیغات در معنای عام خود به عنوان اطلاع دادن، پیام رساندن و اشاعه افکار، اطلاعات و بینش‌ها در قالب نظام ارزشی مطبوع و فن تحت تأثیر قراردادن عمل انسان از طریق تغییر در تصورات و باورهای اوست» (بلوریان تهرانی، ۱۳۷۹: ۹). اما در برخى تعريف، هدف از تبلیغات، صرفاً تغییر رفتار و عمل مخاطبین است، بدون چشم داشت به تغییر عقیده آنان. طرفداران اين نوع تبلیغات معتقدند که میان عقیده و عمل انسان ضرورتاً تلازمی وجود ندارد. لذا در اين نوع تبلیغ، مبلغ هیچ کاري به اندیشه‌های مخاطبان ندارد و تنها با دست‌انداختن به احساساتشان آن‌ها را به عملی مطابق خواست خود (حتی برخلاف عقایدشان) وامی دارد. از نظر توماس سووه این‌گونه «تبلیغات سعی می‌کند روح انتقاد و اندیشه کردن در صحّت و سقم واقعی را حذف کند و عوام را به این عادت دهد تا آنچه را که از طرف مبلغان منتشر می‌شود، بدون تعقل باور کنند» (قنوات، ۱۳۷۹).

در تعريف دیگر، بر فرایند ارتباطی تبلیغات بهویژه بر هدف اين فرایند تأكيد شده است: «پروپاگاندا تلاشی است سنجیده و منظم، برای شکل دادن به ادراک‌ها، ساختن یا دستکاری کردن شناخت‌ها و هدایت رفتار برای دستیابی به یک پاسخ که خواسته مورد نظر مبلغ را تقویت می‌کند. تبلیغ (پروپاگاند) تلاشی است برای برقراری ارتباط مستقیم و هدایت شده، با هدفی که از پیش تعیین شده است» (علوی، ۱۳۷۶: ۱۸۴).

یکی از تعريفات جامع که علاوه بر منظر مدیریتی دارای نگاه ساختاریافته و سیستمی به پدیده تبلیغات می‌باشد، عبارت است از: «تبلیغ عبارت است از روش یا روش‌های به‌هم پیوسته (در قالب یک مجموعه) برای بسیج و جهت‌دادن نیروهای اجتماعی و فردی از طریق نفوذ در شخصیت، افکار و عقاید و احساسات آن‌ها جهت رسیدن به یک هدف مشخص که این هدف ممکن است سیاسی، نظامی، فرهنگی و... مشروع و نامشروع باشد» (зорق، ۱۳۶۸: ۸). «ایجاد تغییرات مناسب در افکار عمومی برای رسیدن به اهداف مطلوب که این تغییرات هدفی است که تنها در رشد و تعالی فرد و جامعه ارزش وجودی پیدا می‌کند» (همان: ۳۹). اما برخى از تعريفات، جنبه‌های منفی و فربیکارانه تبلیغات را محور قرار داده‌اند. به نظر آن‌ها تبلیغات نوعی سوءاستفاده از اقناع بوده و چیزی بیش از فریب زیرکانه است. برخى دیگر از تعريف اصطلاحی

تبليغ نيز مفهوم «آموزش» را در آن داخل کرده و برخى دیگر بر كيفيت ارتباطي تبليغات تأكيد كرده‌اند. همچنين در برخى دیگر از تعريف، منافع فرستنده پيام مورد نظر قرار گرفته است.

در يك جمع‌بندي اوليه، تبليغ از جنبه ارتباطي، شامل انتقال اطلاعات سازمان‌يافته در قالب پيام و رسانه است و از جنبه روان‌شناسختي، شامل کوشش منبع برای تغيير نگرش و متقااعد کردن مردم (مخاطب) مي‌باشد. بدین‌گونه مطالعه تبليغ افرون بر حوزه ارتباطات به عرصه روان‌شناسی نيز کشیده شده که آبخشخور مهم نظريه‌ها، مدل‌ها و راهبردهای تبليغ هستند. به اين ترتيب تبليغ را به عنوان حوزه مطالعه ميان‌رشيته‌اي مي‌توان معرفى کرد که به‌ويژه از مبانی نظری مدل‌ها و دستاوردهای دو حوزه علمی ارتباطات و روان‌شناسی اجتماعی بهره می‌گيرد (خندان، ۱۳۷۴؛ همايون، ۱۳۷۴).

مرور تعريف نشان مي‌دهد که آنچه تحت عنوان «پروپاگاندا» در فرهنگ غرب معمول است، با تبليغ ديني تفاوت بسيار دارد. هدف غائي از انتقال مفاهيم ديني يا تبليغ اسلام، گونه‌اي اطلاع‌رساني برای معرفی حقايق ارزشمند انساني و الهي و سوق دادن مخاطبان به سوي آن‌هاست. اما در پروپاگاندا، چيزی به عنوان اصلاح يا پورش انسان‌ها مطرح نیست بلکه مسخ فكري و استحاله فرهنگي، يكى از مبانی اصلی آن است. «لامول» در اين باره مي‌نويسد: «تبليغ در گسترده‌ترین معانى آن، فن تأثيرگذاري بر عمل انساني به وسیله تغيير مظاهر فكري است. در تبليغ، فرد بي طرف نیست بلکه هدفي خاص دارد؛ هدفش نيز نه ارائه اطلاعات درست بلکه تأثيرگذاري بر دیگري است. بنابراین، با تحریف وقایع و تخمين و حتی مسخ انسان‌ها سروکار دارد» (ساروخانى، ۱۳۷۰: ۵۷۹). اما تبليغ اسلامي عبارت است از رساندن پيام الهي به شيوه روشنگرانه که از طريق ايجاد ارتباط و تشویق به پذيرish محتواي مورد نظر با استفاده از ابزارهای مشروع هر عصر صورت مي‌پذيرid (رهبر، ۱۳۷۱: ۹۸). همان‌گونه که در مطالب فوق بيان شد، گستره برداشت‌ها و تفاصير متعدد و متنوع از مفهوم تبليغات نشان مي‌دهد که ارائه تعريف مشخص و مورد وفاق از تبليغات کار دشواری است. به‌نظر مي‌رسد که در تمام اين تعريفات به عنوان نوعی از ارتباطات در نظر گرفته شده است و در اکثر آن‌ها برخى عناصر مشترك وجود دارد که عبارت است از: الف) وجود يك عامل ايجاد‌کننده ارتباط با هدف دگرگون کردن نگرش‌ها، باورها، احساسات و رفتار دیگران. ب) نمادها و نشانه‌ها اعم از نمادهای كتبی، شفاهی و عملى که در تبليغات مورد استفاده قرار مي‌گيرد. ج) ابزار تبليغات و وسیله ارتباطي. د) مخاطب يا آنچه که در عرصه افكار عمومي «اهداف» ناميده مى‌شود.

ه) فراگیری انتشار پیام و انگیزش‌بخشی در مخاطبان. و) کوشش برای دستیابی به هدفی خاص همراه با طرح و برنامه مشخص از جمع‌بندی و بررسی تعاریف مختلف ارائه شده در یک نگاه کلی «می‌توانیم تبلیغ را از دیدگاه دانشمندان علوم اجتماعی و دائرة‌المعارف‌ها این‌گونه تعریف کنیم: تبلیغ انتشار و انتقال اطلاعات و عقاید و دیدگاه‌هایی است بین فرد یا افرادی به منظور نفوذ و ایجاد دگرگونی و تأثیر در روحیات، افکار و رفتارهای آن‌ها» (خندان، ۱۳۷۴: ۶۲). بر این اساس، کار ویژه‌های اصلی تبلیغات با رویکرد ارتباط را می‌توان به این صورت بیان نمود: کسب و انتقال اطلاعات؛ اجتماعی کردن؛ انگیزش و تحریک فردی و جمیع؛ آموزش، پرورش و انتقال دانش؛ پیشرفت فرهنگی؛ تقویح و سرگرمی؛ انسجام‌بخشی به جامعه برای کمک به شناخت و درک دیدگاه‌ها و آرزوهای مشترک یکدیگر (مک براید، ۱۳۹۰: ۵۳). با این رویکرد، مراحل و فرایند تبلیغات در نگاه کلی نیز شامل آماده‌سازی پیام، برنامه‌ریزی و آماده‌سازی مخاطب براساس افکار و تجربه‌ها و نگرش‌های قبلی مخاطب به منظور برقراری ارتباط فعال، مرحله عرضه کردن یا ارائه پیام براساس آمادگی جسمی روانی عاطفی و شناختی در مخاطب و رغبت‌انگیزی در مخاطب به سوی مضمون پیام، مرحله تأثیرگذاری و برقراری ارتباط معنی‌دار مخاطب با پیام و بروز کارکرد بیرونی پیام‌های مورد نظر در عرصه‌های مختلف زندگی می‌تواند باشد.

اما ابزار تبلیغات، یکی از عناصر تبلیغ است که پیام‌رسانی بدون آن تحقق نمی‌پذیرد و مبلغ برای تأثیرگذاری بیشتر بر مخاطبان از آن‌ها بهره می‌گیرد. لذا هر آنچه در منتقل کردن پیام به کار گرفته شود اعم از نیروهای انسانی، عوامل طبیعی یا ابزارهای مصنوعی، تکنیکی، علمی و هنری و... به عنوان ابزار مطرح می‌شود که برخی از انواع آن عبارت است از: گفتاری و شنیداری (زبان) در قالب‌هایی مانند خطابه، مناظره، گویندگی، مداعی، تبلیغ چهره به چهره و...- نوشتاری (قلم) در قالب‌هایی مانند مقاله، نثر، شعر، قصه، رمان، فیلم‌نامه و نمایشنامه، کتاب، مطبوعات و...- دیداری (تصویر به معنای اعم) در قالب‌هایی مانند نقاشی، گرافیک، خط، عکس، معماری، جلوه‌های بصری، هنرهای تجسمی، نمایش، فیلم و...- ابزارهای غیرمستقیم مانند بسته‌بندی- ابزارهای نوین مانند فضای مجازی، اینترنت، شبکه‌های اجتماعی و...

در مورد روش‌های تبلیغاتی نیز بسته به نوع تبلیغ و محتوای پیام، گسترش شعاع دایره نفوذ اجتماعی پیام، کمیت مخاطبان پیام و نیز تعمیق و تنفيذ پیام می‌توان از این شیوه‌های مختلفی استفاده نمود که برخی از آن‌ها به صورت کلان عبارت است از: مخاطب‌شناسی و نیاز‌سنگی-

تبليغ تدریجي، همراهی با مخاطب و توجه به ظرفیت مخاطب در پذیرش و دریافت پیام - تبلیغات عملی - تبلیغ چهره به چهره - شیوه‌های مبتنی بر تبلیغات اسلامی از قبیل حکمت (القاء پیام به مخاطب همراه با دلیل و در نظر گرفتن شرایط زمانی، مکانی و استعداد او)؛ موعظه حسن؛ تشویق (تبییر) در کنار هشدار؛ معرفی اسوه و الگوسازی همراه با معرفی الگوهای عملی به مخاطب؛ تذکر و یادآوری، تکرار و تثبیت در ذهن مخاطب؛ تحریک عواطف در راستای پیام مورد نظر؛ توجه دادن به تجربه‌های تاریخی و سرنوشت پیشینیان؛ استفاده از تمثیل و تصویرسازی؛ تبلیغ به واسطه نامه و ارسال مبلغ و... - شیوه‌های مرسوم در تبلیغات سیاسی مشروع و غیرمشروع از قبیل ایجاد ابهام، احاله به ارزش‌ها، استمزاجی، اقدامات انحرافی، برشی، بزرگنمائی، بمباران تبلیغاتی، جنگ روانی، تأییدی، تحریفی، تحقیری، تظاهرات، خطابه، زمان‌شناسی، زهرگیری، سکوت، سوپاپی، شایعه‌سازی، شستشوی مغزی، کذبی، نام‌گذاری، نمادین، یک‌سونگری و...

اما تبلیغ در چارچوب معارف و مکتب اسلامی عبارت است از رساندن پیام الهی به شیوه روشنگرانه از طریق ایجاد ارتباط و تشویق به پذیرش محتوای مورد نظر با استفاده از ابزارهای مشروع هر عصر. در تبلیغ اسلامی انگیزه‌ها الهی، معنوی، تکلیف شرعی و از روی عشق به هدایت انسانیت است (رهبر، ۱۳۷۱: ۹۸). «تبلیغ اسلامی عبارت است از فراگرد انتقال پیام اسلام از سوی فرستنده (با شرایط و ویژگی‌هایی که اسلام تعیین کرده است) برای گیرنده (همه مردم، مسلمانان، مؤمنان و ...) با هدف آموزش یا اقناع یا برانگیختن مخاطب برای انجام یک عمل معین، مشروط بر آنکه در گیرنده پیام، مشابهت معنی با معنی مورد نظر فرستنده پیام ایجاد شود» (خندان، ۱۳۷۴: ۱۸۹).

تبليغ اسلام يكى از مهمترین وظایيف انبیاء، اوصیا، علماء و بر جستگان از مؤمنین است که قرآن کریم با توصیه به دعوت مردم به سوی خداوند از طریق موعظه، حکمت و جدال احسن (نحل: ۱۲۵) آن را نیکوترين سخن بر شمرده (فصلت: ۳۳) و در آيه معروف به آيه نفر، اندار و تبلیغ دين را هدف نهايى فraigirی دانش دانسته و اهميت تبلیغ دين را بيان نموده است (توبه: ۱۲۲). تاريخ چهارده قرن تبلیغ اسلام نيز گواه آن است که اين مهم تحت تدبیر والاي ذوات مقدسه معصومین (عليهم الصلاه والسلام) و با پشتکار و همت بلند مجاهدان و مبلغان مخلص استمرار داشته است.

از منظر قرآن و احادیث اسلامی، رساندن پیام‌های سازنده خداوند به فکر و قلب انسان‌ها، مهم‌ترین وظیفه انبیاء الهی و ادامه‌دهندگان راه آنان است. این وظیفه تا آنجا اهمیت دارد که قرآن خطاب به پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله) این‌گونه تأکید کرده است: «إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ»، جز تبلیغ بر عهده تو نیست (شورا: ۴۸). در قرآن کریم، واژه تبلیغ و مشتقات آن ۲۷ بار تکرار شده است. البته عناوین دیگری مانند هدایت، دعوت، موعظه، تبشير، تخویف، انذار، امر به معروف و نهی از منکر نیز با عنوان تبلیغ ارتباط نزدیک دارند؛ اما هیچ‌کدام از بار فرهنگی واژه «تبلیغ» در انتقال پیام‌ها برخوردار نیست (محمدی ری‌شهری، ۱۳۸۰: ۲۲). اشارات مستقیم و غیرمستقیم فراوان در آیات و روایات نشان‌دهنده اهمیت، جایگاه و ارتباط مفهومی تبلیغات و اسلام می‌باشد و جای دادن عنصر تبلیغ در پیکره دین و مناسک مختلف از قبیل نماز جماعت، نماز جمعه، مراسم حج، نماز عیدین و نیز مناسبت‌های مختلفی مانند ماه مبارک رمضان، ماه محرم، اعیاد و وفات‌بزرگان دین و... بهانه‌ها و مناسبت‌هایی است که اسلام بدان توصیه و ترغیب کرده است، تا تبلیغ دین، همواره به صورت مستمر و زنده پا بر جا باشد و همه این موارد مصاديق این رویکرد است.

تبلیغات در گفتمان ولايت‌فقیه

حضرت امام خمینی (رحمه‌الله علیه) در آخرین روزهای حیات خود، طی حکم انتصاب رئیس سازمان تبلیغات، تعریفی از تبلیغات را ارائه کرده‌اند: «تبلیغات که همان شناساندن خوبی‌ها و تشویق به انجام آن‌ها و ترسیم بدی‌ها و نشان دادن راه گریز و منع از آن است، از اصول بسیار مهم اسلام عزیز است» (امام خمینی، ۱۳۶۸، ج ۲۱: ۳۳۹). بکار بردن واژه‌های «خوبی» و «بدی»، نشانگر یکی از اساسی‌ترین شرایط تبلیغات اسلامی است. این واژه‌ها نمایندگان چارچوبی ارزشی و اخلاقی به شمار می‌روند که تبلیغ در داخل آن عمل می‌کند و نقطه اساسی اختلاف تبلیغات اسلامی با تبلیغات مدرن، همین مسئله است. از سوی دیگر باید گفت که استفاده از واژه «تشویق» پس از «شناساندن»، دلالت بر این دارد که تبلیغات اسلامی تنها رساندن پیام به هر شکلی به گوش مخاطبان نیست. تبلیغ از ابتدا برای تأثیرگذاری طراحی می‌شود و مبلغ باید نهایت تلاش خویش را برای تأثیرگذاری بر مخاطب به کار بندد. اما در تعریف حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) از تبلیغ آمده است: «تبلیغ، یعنی رساندن «الذین يبلغون رسالت الله» یعنی حجاب‌ها و مانع‌ها را درنوردیدن و رساندن سخن حق به مرکزی که باید برسد» (حضرت امام خامنه‌ای، ۱۳۷۰/۰۲/۰۳). ایشان در جای دیگری فرموده‌اند: «تبلیغ یعنی رساندن. رساندن

چه؟ رساندن آن حقایقی به اذهان و دل‌های مخاطبان که بدون آن، دچار خسارت خواهند شد» (حضرت امام خامنه‌ای، ۱۳۷۷/۰۲/۰۲).

بنابراین به نظر می‌رسد که دیدگاه حضرت امام خمینی (رحمه‌الله‌علیه) و حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) درمورد این مسأله مخالف دیدگاه مرسوم مکاتب مادی و دنیای غرب است. زیرا اعتقاد جمعی آن مکاتب بر این است که تبلیغات، چه از سوی حکومت‌های دموکراتیک انجام پذیرد و چه از سوی حکومت‌های استبدادی، چه تبلیغات مذهبی باشد و چه غیرمذهبی، در ماهیت تبلیغات تأثیری نخواهد داشت. از منظر آن‌ها تبلیغات قوانین ویژه خود را دارد و به مثابه ابزار و سلاحی قدرتمند در اختیار احزاب، گروه‌ها، حکومت‌ها و... قرار گرفته و تأثیرات خاصی را که بر خاسته از ماهیت آنان می‌باشد، بر جای می‌گذارد (همایون، ۱۳۷۴).

از سوی دیگر، کثرت سخنان امام و رهبری درباره تبلیغات و مسائل مربوط به آن، گویای اهمیت خاصی است که این پدیده سرنوشت‌ساز و تعیین‌کننده در جهان امروز در منظومة فکری آن بزرگواران داشته و دارد (همایون، ۱۳۸۳: ۲۱۱). حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) درباره اهمیت و جایگاه تبلیغات این‌گونه فرموده‌اند: «مسأله تبلیغات یک امر مهمی است؛ می‌شود گفت که در دنیا در راس همه امور قرار گرفته است و می‌توان گفت دنیا بر دوش تبلیغات است و مع‌السف ما در این دوره کوتاه نتوانستیم به این امر درست قیام کنیم... توجه داشته باشید که بالاتر چیزی که می‌تواند این انقلاب را در اینجا به ثمر برساند و در خارج صادر کند تبلیغات است، تبلیغات صحیح» (امام خمینی، ۱۳۵۹، ج ۱۴: ۵۳-۵۶). حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) نیز درمورد حساسیت تبلیغ و لزوم برنامه‌ریزی در مورد آن می‌فرمایند: «مسأله تبلیغ، یکی از مسائل اساسی در حیات اجتماعی است و مخصوصی یک دوره نیست. تبلیغ... یکی از وظایف مقدس، وظیفه انبیاء، وظیفه علماء، وظیفه متفکران و دانایان و مصلحان است. تبلیغ، یعنی رساندن آن حقایقی به اذهان و دل‌های مخاطبان که بدون آن، دچار خسارت خواهند شد. این است که ارزش تبلیغ را بالا می‌برد. تبلیغ، یک جنبه انسانی دارد. تبلیغی که اسلام به آن امر می‌کند و علمای اسلام و روحانیت شیعه، در طول تاریخ به آن پایبند بوده‌اند، وظیفه‌ای است که هم جنبه الهی دارد... هم جنبه انسانی دارد؛ چون دستگیری از دل‌ها و ذهن‌ها و انسان‌هایی است که دچار عدم علم، دچار شک و دچار جهالتند. به این وظیفه، باید با این چشم نگاه کرد» (حضرت امام خامنه‌ای، ۱۳۷۷/۰۲/۰۲). «تبلیغ، یعنی رساندن. اگر ما بتوانیم پیام خدا را به دل‌ها منعکس کنیم و آن نور درخشش‌ده را به جان‌های پاک بتابانیم، وظیفه‌ی بزرگ خودمان را انجام داده‌ایم. این همان

وظیفه‌ی پیامبران است. حتی تشکیل حکومت اسلامی، جهاد فی سبیل الله، مبارزات بزرگی که علمای دین و اولیای دین و انبیای الهی انجام داده‌اند، به نحوی مقدمه برای این هدف است که حقایق الهی به دلهای پاک برسد» (حضرت امام خامنه‌ای، ۱۳۷۷/۰۹/۲۳). «واقعاً مصدق اتم عمل صالح، همین تبلیغ است که انجام باید بگیرد. پس در باب تبلیغ، باید فکر کرد، باید کار کردد... ببینید امروز تبلیغ در دنیا خیلی نقش پیدا کرده است و همیشه همین جور بوده است» (حضرت امام خامنه‌ای، ۱۳۸۸/۰۹/۲۲).

در مورد اهداف تبلیغات نیز در فرازهای کلام حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) و حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) موارد متعددی وجود دارد. مهم‌ترین این اهداف در بیانات حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) عبارت است از: معرفت ا...، بسط توحید و شناخت مردم از عالم، انسان‌سازی و ارشاد، زدودن ظلم از جامعه و اقامه عدل در آن، تعلیم و تربیت بشر، اخراج انسان از ظلمت به نور و توجه دادن وی به معنویات و برتری دادن انسان بر ملائک. مشخص است که بیشتر این اهداف، یا اهداف اولیه و مقطوعی تبلیغ قلمداد می‌شوند یا می‌توانند در یکدیگر ادغام گردن و هدفی نهایی را به وجود آورند. مثلاً بسط توحید و شناخت مردم از عالم، تعلیم و تربیت بشر، اخراج انسان از ظلمت به نور، توجه دادن وی به معنویات، برتری دادن انسان بر ملکوتیان، ساختن انسان و رشد دادن به وی می‌توانند یک هدف نهایی را تعقیب نمایند. همچنین، اهدافی از قبیل اصلاح جامعه، اقامه عدل، تجهیز مستضعفان ضدستمگران، روشنگری و زدودن ظلم از جامعه، می‌توانند در دسته کلی دیگر جای گیرند. لذا می‌توان گفت که از نظر حضرت امام خمینی (ره)، تبلیغ دو هدف غایی و اساسی را دنبال می‌نماید که یکی مربوط به فرد است و دیگری مربوط به جامعه انسانی (همایون، ۱۳۸۳: ۲۰۹-۲۰۸).

اما هدف از تبلیغاتی که مربوط به فرد است، چیزی نیست جز رساندن انسان به درجه «اعلیٰ علیین» و دور نمودن وی از مرتبه «اسفل سافلین». حضرت امام خمینی (ره) در این زمینه در وصیتنامه خویش چنین می‌فرمایند: «آنچه که شما ملت شریف و مجاهد برای آن به پا خاستید و دنبال می‌کنید و برای آن جان و مال نثار کرده و می‌کنید، والاترین و بالاترین و ارزشمندترین مقصدی است و مقصودی است که از صدر عالم در ازل و از پس این جهان تا ابد عرضه شده است و خواهد شد؛ و آن، مكتب الوهیت به معنی وسیع آن و ایده توحید با ابعاد رفیع آن است که اساس خلقت و غایت آن در پهناور وجود و در درجات و مراتب غیب و شهود است و آن، در مكتب محمدی - صلی الله علیه و آله وسلم - به تمام معنی و درجات و ابعاد متجلی شده و

کوشش تمام انبیاء عظام - علیهم سلام ... - و اولیاء معظم - سلام ا...علیهم - برای تحقق آن بوده و راهیابی به کمال مطلق و جلال و جمال بی‌نهایت جز با آن میسر نگردد، آن است که خاکیان را بر ملکوتیان و برتر از آنان شرافت داده و آنچه برای خاکیان از سیر در آن حاصل می‌شود برای هیچ موجودی در سراسر خلقت در سر و علن حاصل نشود» (حضرت امام خمینی، ۱۳۶۸، ج ۲۱: ۴۴۹) و اما هدف دوم که مربوط به جامعه انسان‌هاست، همانا اصلاح آن به اقامه عدل و زدودن آثار ظلم از آن است. به هر حال، حضرت امام خمینی (ره) درباره این دو هدف اصلی چنین می‌فرمایند: انبیا هم که مبعوث شدند، برای این مبعوث شدند که معنویات مردم را و آن استعدادها را شکوفا کنند که در آن استعدادها بفهمند به اینکه چیزی نیستیم و علاوه بر آن، مردم را، ضعفا را از تحت سلطه استکبار بیرون بیاورند. از اول انبیا این دو شغل را داشته‌اند، شغل معنوی که مردم را از اسارت نفس خارج کنند، از اسارت خودش خارج کنند- که شیطان بزرگ است- و مردم و ضعفا را از گیر ستمگران نجات بدھند... این دو شیوه را به عیان در قرآن و سنت در عمل خود رسول الله می‌بینیم. قرآن دعوت به معنویات تا حدی که بشر می‌تواند به او برسد و فوق او [کرده] و بعد هم اقامه عدل (حضرت امام خمینی، ۱۳۶۲، ج ۱۷: ۵۲۷-۵۲۸).

در بررسی دیدگاه‌های حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) نیز علی‌رغم تنوع ذکر اهداف، در یک جمع‌بندی کلی، همین دو هدف اصلی و غایی مشاهده می‌شود. آنچه در این خصوص شایان توجه است، تأکید بیشتر ایشان بر هدف اول و جای دادن هدف دوم در مقوله تحکیم انقلاب است که با اندکی تأمیل همان معنای اقامه قسط و عدل از آن برداشت می‌شود (همایون، ۱۳۸۲: ۲۰۹-۲۰۸). ایشان در مورد هدف نخست می‌فرمایند: «ما ... باید به منقلب کردن دل‌ها، روشن کردن ذهن‌ها، تصحیح مسیرها و جهت‌گیری‌ها، خالص کردن عمل‌ها و تحول درونی مردم به یک مؤمن واقعی با اخلاق حقیقی اسلامی، همت بگماریم. این، وظیفه‌ی اصلی ماست» (حضرت امام خامنه‌ای، ۱۳۶۹/۱۲/۲۲). در مورد هدف دوم تبلیغات نیز - با توضیح مذکور- به موارد بسیاری در کلام ایشان بر می‌خوریم، که از آن جمله این مطلب است: «عمق بخشیدن به ایمان مردم و هدایت قلی و معنوی انسان‌ها در یک جامعه، اولین وظیفه‌ی مسئولان امر است. انا ارسلناک شاهدا و مبشرنا و نذیرنا و داعینا الی الله یاذنه و سراجنا منیرا؛ این وظیفه‌ی پیغمبر است؛ همین پیغمبری که امروز روز ولادت اوست. ما می‌خواهیم همان راه را برویم. «هو الذی بعث فی الاممین رسولا منهم یتلوا علیهم آیاته و یزکیهم و یعلمهم الكتاب و الحكمة»؛ تزکیه و

تعلیم، جزو وظایف اصلی پیغمبر است. در جوامع اسلامی، مسئولان باید همان راه را بروند؛ باید تعلیم دهنده و تربیت کنند؛ باید ایمان دینی را در ذهنها تقویت و راسخ کنند.» (حضرت امام خامنه‌ای، ۱۳۸۰/۰۳/۲۰).

کارکرد اصلی تبلیغات، رساندن این پیام به دل است نه صرفاً رساندن به گوش و این خود نشان می‌دهد که تبلیغات اسلامی در پی اثرگذاری است. مسئله دیگر، مراتب تأثیر تبلیغات بر مخاطبان، به قلوب و طرز فکر آنان تا طرز رفتار و گرایش‌های آنان است. حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) در این زمینه فرموده‌اند: «همه چیزها از قلب انسان شروع می‌شود، نه این قلبی که حیوانی است، قلب انسانی، همه مسائل از قلب انسانی شروع می‌شود و اگر چنانچه قلب، یک سرچشمۀ نور و هدایتی در آن باشد، زبان هم به نورانیت قلب منور می‌شود؛ چشم هم به نورانیت قلب منور می‌شود، همه اعضای انسان، که تابع قلب است، وقتی قلب الهی شد، همه چیز انسان الهی می‌شود» (امام خمینی، ۱۳۵۸، ج ۸: ۵۲۰). لذا حتی اگر هدف تبلیغات، تغییر رفتار شخص یا گروه مخاطب باشد، باز ناچاریم از کانال قلب عبور نماییم و اگر موفق شویم قلب مخاطب را عوض نماییم، موفق به تغییر رفتار وی نیز خواهیم شد. حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) این مسئله را خاص نگاه اسلام به تبلیغات می‌دانند و به‌طور ضمنی اشاره می‌نمایند که در تبلیغات غیراسلامی از آنجا که میزان تغییر فکر و قلب نیست یا اگر باشد تغییری کوتاه مدت مدنظر است، تأثیر حقیقی و ماندگار ندارد: «اگر بتوانید قلب مردم را همراه خود کنید، این چیزی است که پیش خداوند دوام و ثبات دارد» (امام خمینی، ۱۳۶۱، ج ۱۷: ۱۵). «آن چیزی که با ارشاد حاصل بشود، قلب مردم را بر می‌گرداند و این کار، این هنر، از اسلام می‌آید» (امام خمینی، ۱۳۶۲، ج ۱۸: ۳۶۴). حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) نیز هم‌سو با حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) در این باره می‌فرمایند: «ما ... باید به منقلب کردن دل‌ها، روشن کردن ذهن‌ها، تصحیح مسیرها و جهت‌گیری‌ها، خالص کردن عمل‌ها و تحول درونی مردم به یک مؤمن واقعی با اخلاق حقیقی اسلامی، همت بگماریم» (حضرت امام خامنه‌ای، ۱۳۶۹/۱۲/۲۲). «تبلیغ یعنی رساندن؛ باید برسانید. به کجا؟ به گوش؟ نه؛ به دل. بعضی از تبلیغ‌های ما حتی به گوش هم درست نمی‌رسد! گوش هم حتی آن را تحمل و منتقل نمی‌کند! گوش که گرفت، می‌دهد به مغز؛ قضیه اینجا نباید تمام بشود، بلکه باید باید در دل نفوذ و رسوخ کند و به هویت ما هویت مستمع - تبدیل شود. تبلیغ برای این است. ما تبلیغ نمی‌کنیم فقط برای اینکه چیزی گفته باشیم؛ ما تبلیغ می‌کنیم برای اینکه آنچه را که موضوع تبلیغ است، در دل مخاطب وارد شود و نفوذ

کند» (حضرت امام خامنه‌ای، ۱۳۸۴/۱۱/۰۵). آنچه مشخص است، از منظر گفتمان ولایت فقیه، تبلیغات علاوه بر هدایت، تربیت و راهنمایی فرد و جامعه و تبیین حقایق به آحاد جامعه، می‌تواند منجر به گفتمان‌سازی، جریان‌سازی و فضاسازی در آن، اصلاح و افساد جامعه و ساماندهی حرکت‌های سیاسی - اجتماعی نیز بشود.

پیشینه تحقیق

در زمینه‌های مرتبط با موضوع این مقاله، تحقیق‌ها، پژوهش‌ها و مقاله‌های مختلفی ارائه شده است. نگاهی کلی به پیشینه تحقیق‌ها و پژوهش‌های صورت گرفته نشان می‌دهد که موضوع تبلیغات، یکی از مهم‌ترین عرصه‌های بروز و ظهور اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی در جوامع است؛ اما رویکردهای مختلف تحقیقی به این موضوع، نتایج و یافته‌های متعدد و در برخی موارد متضادی را شکل داده است. پژوهش‌هایی که دارای رویکرد تبلیغات بازرگانی می‌باشد، صرفاً از منظر اقتصادی، بازاریابی و مدیریت بازار به این موضوع پرداخته‌اند و از لحاظ نگاه فرهنگی، اجتماعی و دینی به این مقوله دارای ضعف است. در غالب تحقیقات با رویکردهای تبلیغات سیاسی، به جنبه‌های نظری و رویکرد ارتباطات بسته شده و جنبه‌های مدیریتی موضوع کمتر پرداخته شده است. در تحقیقات با موضوع تبلیغ دینی و تبلیغات اسلامی نیز رویکرد مدیریتی، سیاست‌گذاری و راهبردی کمتر مشاهده می‌شود. ازسوی دیگر، در اغلب تحقیقات صورت گرفته بر مبنای رهنماههای امام و رهبری نیز صرفاً به موضوع‌بندی یا دسته‌بندی بیانات اکتفا شده و از روش‌های تحلیل محتوا و تحلیل گفتمان به صورت دقیق استفاده نشده است.

با گذری بر کتاب‌شناسی و مقاله‌های نوشته شده در حوزه تبلیغ، به راحتی می‌توان دریافت یکی از مسائلی که مورد غفلت قرار گرفته، مراحل کلان در تبلیغ است که نقش عملده و غیرقابل انکاری در سازوکار تبلیغ دارد. «مدیریت»، «برنامه‌ریزی» و «اهداف کلی» سه مقوله مهم و اساسی در امر تبلیغ هستند که متأسفانه آنچه تاکنون به رشتہ تحریر درآمده، به این سه موضوع مهم یا نپرداخته یا اگر پرداخته، در سطحی نازل و با نگاهی گذرا از کنار آن گذشته است (اقلیدی‌نژاد، ۱۳۸۱).

روش‌شناسی تحقیق

تحقیق مورد نظر از نوع کاربردی و توسعه‌ای به شمار می‌رود که با بکارگیری روش تحلیل گفتمان در اندیشه و رهنمودهای حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) و حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) و نیز با کمک روش نظریه مبنایی (داده‌بنیاد) در قالب ارکان جهتساز الگوی راهبردی اداره امور تبلیغات، نتایج تحقیق حاصل می‌شود؛ بدین‌صورت که با استفاده از روش مطالعات اکتشافی استناد و مدارک علمی و کتابخانه‌ای موضوع تحقیق شامل رهنمودها و بیانات حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) و حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) به صورت تمام‌شمار در استناد و مدارک در دسترس و با بهره‌گیری از شیوه تحلیل گفتمان فرکلاف^۱ و نیز تحلیل کلی براساس شیوه لاکلا و موفه^۲، پس از بررسی و انتخاب فرازها، بیانات و مفاهیم کلیدی مرتبط با موضوع تبلیغات و ارکان جهتساز اداره امور آن، به توصیف جنبه‌های مختلف جهت‌گیری و گرایش‌های متن پرداخته و با تحلیل رابطه جملات و متون با فرامتن‌های مربوطه و روایی‌سنجدی گفتمان تدوین شده، منظمه معنایی و فکری گفتمان اداره امور تبلیغات در اندیشه امام و رهبری تبیین می‌شود. پس از آن، ارائه ارکان جهتساز الگوی راهبردی اداره امور تبلیغات در این تحقیق با کمک روش رویش نظریه (داده‌بنیاد) انجام می‌شود.

بنابراین جامعه آماری این تحقیق شامل استناد و مدارک مربوط به موضوع تحقیق و رهنمودها و بیانات حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) و حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) می‌باشد که با روش نمونه‌گیری تمام‌شمار در استناد و مدارک در دسترس و در بخش داده‌بنیاد نیز تا مرحله رسیدن به حد اشباع نظری انجام می‌شود. شیوه گردآوری داده‌ها در این مقاله با توجه به روش تحقیق بیان شده، شامل روش کتابخانه‌ای و بررسی استناد و مدارک علمی با ابزار فیش‌برداری و جستجو در منابع تحقیق، مجموعه بیانات و رهنمودهای حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) در صحیفه امام و نرم‌افزار مربوطه و بیانات و رهنمودهای حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) در مجموعه حدیث ولایت و پایگاه Khamenei.ir می‌باشد. در خصوص روایی و پایایی نیز با دریافت نظرات و تأیید صاحب نظران و خبرگان موضوع صورت گرفته است.

^۱ Fairclough
^۲ laclau & mouffe

تجزیه و تحلیل داده‌ها و یافته‌ها

علاوه بر کلیات و مسائل مرتبط با تبلیغات، شیوه مدیریت امور تبلیغات و بررسی عناصر و مؤلفه‌های کلیدی ارکان جهتساز آن (اصول - اهداف - سیاست‌ها) در منظمه فکری حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) و حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) نیز جایگاه مهمی در گفتمان ولایت‌فقیه دارد. برای تحلیل گفتمان ولایت‌فقیه در زمینه ارکان جهتساز مدیریت امور تبلیغات، ابتدا کلیه بیانات و رهنمودهای حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) در صحیفه امام و نرم‌افزار مربوطه و بیانات و رهنمودهای حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) نیز در مجموعه حدیث ولایت و پایگاه اطلاع رسانی Khamenei.ir به صورت تمام‌شمار مورد بررسی قرار گرفته و فرازهای کلیدی مرتبط با موضوع تبلیغات و اداره امور تبلیغات جداسازی و فیشن‌برداری شده است. در این مرحله از تحقیق، واحد ثبت داده‌ها، مفهوم و معنای مورد تاکید رهبری در موضوع اداره امور تبلیغات بوده است. سپس براساس شیوه تحلیل گفتمان فرکلاف^۱، به توصیف جنبه‌های مختلف جهت‌گیری و گرایی‌های متن پرداخته و با تحلیل رابطه جملات و متون با فرامتن‌های مربوطه و روایی‌سننجی گفتمان تدوین شده، منظمه معنایی و فکری گفتمان اداره امور تبلیغات در اندیشه حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) و حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) تبیین شده است. بدین‌صورت که برای هر فراز از بیانات مورد نظر، ابتدا در مرحله توصیف، مضمون‌های متن استخراج شده و سپس با نگاهی کلان، جهت‌گیری و گرایش متن مورد بررسی قرار گرفته است. سپس در مرحله تفسیری، تحلیل بینامتن ذهنی تحلیل‌گر و بینامتن‌های مرتبط صورت گرفته است و پس از آن در مرحله تبیین، تحلیل فراگفتمان‌های بین متنی هر فراز صورت گرفته و مفهوم موردنظر استخراج شده است. ذکر این نکته لازم است که در طول اجرای این مراحل، برای تحلیل گفتمان حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) و حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی)، شرایط زمانی و زمینه‌های اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی مربوطه بررسی شده و ارتباطات فرآکلامی در این بیانات کشف شده است.

بررسی کلی نتایج تحلیل گفتمان صورت گرفته براساس شیوه لاکلا و موفره^۲ نشان می‌دهد که مهم‌ترین مفهوم و نشانه‌ای که سایر مفاهیم و نشانه‌ها را تحت تأثیر قرار داده، به خود جذب نموده و نقش دال مرکزی را در آن ایفا می‌نماید، «اسلامی بودن تبلیغات» و بر پایه معنویت بودن

آن است. لذا اداره امور تبلیغات در گفتمان ولايت‌فقیه با مفهوم غربی آن کاملاً متضاد بوده و تزویر، خدمعه و دروغ در آن جایگاهی ندارد. البته این گفتمان با چالش‌هایی نیز مواجه است که تهاجم گسترده تبلیغی و فرهنگی دشمنان اسلام و انقلاب اسلامی و آسیب‌های ناشی از نفوذ تبلیغات غیرالله‌ی که در تبلیغات غربی، امریکایی و مهارت آن‌ها نسبت به استفاده از ابزارهای نوین و فناوری‌های رسانه‌ای بروز و ظهور یافته است، از جمله مهم‌ترین آن‌ها به شمار می‌رود. با توجه به رویکرد متفاوت گفتمان ولايت‌فقیه در اداره امور تبلیغات که به دنبال تأثیرگذاری بر هویت مخاطب با رساندن پیام اسلام و انقلاب اسلامی برای نیل فرد و جامعه به کمالات و فضائل است، مفاهیمی مانند مقابله هوشمندانه با تبلیغات دشمنان اسلام و انقلاب اسلامی و مقاوم‌سازی، مصونیت‌بخشی و رفع آسیب‌های تبلیغاتی نیز مرتبط با دال مرکزی مطرح می‌شود. اما علی‌رغم وجود ضدیت‌ها و چالش‌های مختلفی که در این مسأله وجود داشته و در دوران انقلاب اسلامی نیز روند بسیار شدیدی به خود گرفته است، جذابیت و محتوای غنی پیام‌های انقلاب اسلامی برای ملل جهان، بهره‌گیری از ظرفیت مناسب‌ها و موقعیت‌های مختلف و نیز استفاده از ظرفیت تبلیغات چهره‌به‌چهره و حضور جمعی و بسیج مردم در تبلیغات (مانند تبلیغات دوران دفاع مقدس و دوران پیروزی انقلاب اسلامی) موجب شده است تا از استیلای گفتمان رقیب تا حد بسیار زیادی جلوگیری شده و حتی منجر به استیلای نسبی گفتمان تبلیغی اسلام و انقلاب اسلامی در برخی ملل جهان (خصوصاً مسلمانان و مستضعفان) شود. هر چند که فاصله بسیار زیاد و عدم تناسب تبلیغات صورت گرفته با عظمت آرمان اسلام و انقلاب اسلامی، همواره این موضوع را با تهدید و چالش جدی مواجه ساخته است، اما برای استیلا و تثبیت گفتمان ولايت‌فقیه در اداره امور تبلیغات، غلبه بر این چالش‌ها ضرورت دارد. بر این اساس و با توجه به تعاریف و مفاهیم ارائه شده، نتایج تفصیلی تحلیل گفتمان ولايت‌فقیه در زمینه اصول، اهداف و سیاست‌های مدیریت تبلیغات به شرح زیر می‌باشد:

الف) اصول (دکترین)

اصول (دکترین) اداره امور تبلیغات، مشتمل بر نظریه و آموزه‌های علمی، فلسفی، سیاسی، مذهبی و مجموعه‌ای از سیستم‌های فکری مبتنی بر پایه اصول معین و نوعی از جهان‌بینی است که برنامه‌های تبلیغی بر اساس آن پایه و بنیاد گرفته باشد. در نتایج تحلیل گفتمان بیانات و رهنمودهای حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) و حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی)،^{۳۳} مفهوم

گفتمانی در زمینه اصول مدیریت امور تبلیغات استخراج شده است که پس از تلفیق، گزیده آن‌ها به شرح زیر می‌باشند:

- مفهوم تبلیغات: مفهوم تبلیغات صحیح، برخلاف مکاتب مادی، برپایه حقیقت و معنویت است.
- ماهیت تبلیغات: ماهیت تبلیغات صحیح، اسلامی و انسانی در جهت نیل به مقاصد الهی بوده و با تبلیغات غربی که برپایه خدوع و تزویر است، کاملاً متضاد است.
- ثمره تبلیغات: نتیجه تبلیغات، تأثیرگذاری بر جسم، فکر، روح و دل مخاطب و کمک به شکل‌گیری هویت آنان در جهت حق و حقیقت پیام الهی بوده و کارکرد صحیح آن، رساندن فرد و جامعه به مصالح، فضائل و کمال انسانی خود می‌باشد.
- رویکردهای مادی به تبلیغات که منجر به انحراف، فساد در باطن و گمراهی انسان‌ها می‌شود، در مقایسه با رویکرد الهی و معنوی که پیش‌روندۀ مؤثر و الهام‌بخش است، دارای اختلال در فرآیند تأثیرگذاری بر دل‌های مردم است.
- اهمیت تبلیغات: تبلیغات که ابزار منازعه حق و باطل، مهم‌ترین حربه دشمن و اوج تهاجم فرهنگی، خبری، تبلیغی و اخلاقی دشمن به کشور ماست؛ در پیشبرد اهداف اسلام و انقلاب، مهم‌تر از سایر ابزارها و سلاح‌ها است.
- با توجه به پیشرفت رسانه‌ها، ضرورت، اهمیت و حساسیت تبلیغات که مهم‌ترین عامل در شکل‌گیری انقلاب و سرنوشت آن می‌باشد، روزافزون است.
- رویکرد تبلیغات: تکلیف اسلامی و انقلابی آحاد جامعه اسلامی است.
- تبلیغات در مقابل دشمن، هم رویکرد تدافعی و مصونیت‌بخشی (افشاگی) دارد و هم رویکرد تهاجمی (تأثیرگذاری).
- منشأ تأثیر تبلیغات: منشأ اثر حقیقی تبلیغات و تحول در دل‌های مردم، اخلاص و نصرت الهی، در کنار بصیرت، یقین، شجاعت و توکل است.
- پایه تبلیغات موردنظر، خردمندی، اخلاص و معنویت همراه با محبت و علاقه به مخاطب است.
- اساس فعالیت دستگاه‌های فرهنگی در تبلیغات معارف و ارزش‌ها، نظرات رهبر معظم انقلاب و گفتمان ولایت‌فقیه باید باشد.

ب) اهداف

اهداف مدیریت امور تبلیغات که عمدتاً ناظر به مأموریت‌ها و اهداف، مقاصد، نتایج و برونداد موردنظر در امور تبلیغی می‌باشد، موضوعی است که ارتباط مبنایی با اصول مدیریت امور تبلیغات دارد. براین اساس و با توجه به تحلیل گفتمان ولایت‌فقیه و بررسی بیانات و مکتوبات حضرت امام خمینی (رحمه‌الله‌علیه) و حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) درمورد این مسأله، ۱۱ مفهوم گفتمانی در زمینه اهداف مدیریت امور تبلیغات در چارچوب مفهومی تبلیغات اسلامی و رساندن انسان به کمال خود به شرح زیر قابل تحلیل و بررسی است:

- انسان‌سازی، تربیت و هدایت عمومی مردم در جهت حیات طیبه.
- تبلیغ صحیح فرهنگ اسلامی (عبدیت، ایمان و معنویت توحیدی، ارتقاء اندیشه و تعمیق معرفت روش‌بینانه دینی و رفتار دینی مخلصانه).
- تبلیغ ارزش‌ها و آرمان‌های انقلاب و نظام اسلامی.
- تبلیغ وجهه انقلاب اسلامی در میان سایر ملت‌ها؛ ارتقاء وجهه جمهوری اسلامی و تبدیل شدن به نظام الگو و صدور معنوی انقلاب اسلامی.
- تبلیغ کارآمدی نظام جمهوری اسلامی و عدم تضعیف نظام.
- تبلیغ عظمت و کارآمدی امت اسلامی.
- دشمن‌شناسی و شناخت آرایش جبهه تهاجم تبلیغی دشمن.
- مقابله با تهاجم‌های تبلیغی دشمن با رویکرد تهاجمی و پیش‌دستانه.
- مصونیت‌بخشی و جلوگیری از اثرگذاری تبلیغات سوء و شبیخون فرهنگی- تبلیغی دشمنان و ختنی کردن آن.
- طراحی استراتژی تبلیغی علیه صهیونیست‌ها در جهان اسلام با محوریت مقاومت.
- پیشگیری و مقابله با ناهنجاری‌های فرهنگی و تبلیغی.

ج) سیاست‌ها

تعیین سیاست‌های مدیریت امور تبلیغات به عنوان محور سوم از ارکان جهتساز نیز به عنوان یکی از وظائف و کارکردهای اصلی مدیریت، شامل تعیین اصول راهنمای و حدود عملکرد، تصمیمات و اقدامات نسبتاً ثابت و هدفمند در این زمینه می‌باشد که براساس تحلیل گفتمان حضرت امام خمینی (رحمه‌الله‌علیه) و حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی)، ۱۷ مفهوم گفتمانی در این زمینه استخراج شده و به شرح زیر می‌باشد:

- توجه به محتوا، جهت و معنا در تبلیغات و پرهیز از مطالب سست و بی منطق، مبالغه، تغليظ احساسات و تشریفات افراطی توخالی.
- تبلیغات باید حقایق را تبیین کند.
- محوریت صدق و صداقت و مصلحت در تبلیغات.
- القاء سکینه و اطمینان روحی به مخاطبان، تقویت هم‌گرایی، وحدت و آرامش در جامعه؛ گزننده و تشنج آور نبودن تبلیغات و عدم اهانت به مقدسات مخاطبان.
- تبلیغات باید امیدآفرین بوده و مأیوس کننده نباشد.
- تبلیغ باید مبین و روشن گر باشد.
- تبلیغ باید رسا و حکمت آمیز باشد (نه دور از ذهن مخاطب).
- مراقبت نسبت به عنصر کیفیت در تبلیغات.
- تناسب تبلیغات با اقتضایات و نیازهای زمان.
- گفتمان‌سازی، جریان‌سازی و فضاسازی.
- تبلیغ عملی (عدم اکتفا به تبلیغ زبانی).
- استفاده از شیوه‌های غیرمستقیم در کنار شیوه‌های مستقیم تبلیغات.
- مقاوم بودن، تحمل و عدم هراس و تأثیرپذیری از تبلیغات دشمنان.
- مراقبت نسبت به دوری از خرافات و تحریر و بدفهمی، تبلیغات پوج، کاذب و مخرب.
- مخالفت با فحشا، ابتدا و تبلیغات فاسدکننده، میان تهی و اغواکننده.
- تبلیغات باید به نفع مستضعفین باشد، نه مستکبران.
- رعایت حد و مرز قانون در تبلیغات و چارچوب‌های تبلیغاتی.

اما به منظور استخراج ارکان جهت‌ساز، شامل اصول، اهداف و سیاست‌های مدیریت امور تبلیغات از روش الگوسازی داده‌بندی استفاده شده است. بدین صورت که کلیه مفاهیم استخراج شده از گفتمان و رهنمودهای ولایت‌فقیه به عنوان ورودی‌ها و داده‌های اولیه الگوی داده‌بندی مورد استفاده قرار می‌گیرد. سپس به صورت مرحله‌به‌مرحله، با استفاده از رمزگذاری نظری و باز، مفاهیم مربوطه استخراج شده و با رمزگذاری محوری (دسته‌بندی، مقایسه و تعمیق و تحلیل رمزهای باز، و برقراری ارتباط میان آن‌ها)، مؤلفه‌های مورد نظر مشخص می‌شود. در نهایت، با

رمزگذاری انتخابی ابعاد مورد نظر نیز استخراج شده و در نهایت چارچوب مورد نظر ارکان جهتساز ارائه می‌شود.

با انجام مراحل کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی بر روی کلیه داده‌ها، مقوله یا پدیده محوری در این زمینه مشخص می‌شود. در این مقاله، «تأثیرگذاری بر مخاطب برای نیل فرد و جامعه به کمالات» به عنوان مقوله محوری مشخص شده است. زیرا علاوه بر آنکه همه مقوله‌های اصلی دیگر به آن مرتبط هستند، حالت انتزاعی و شمول داشته و به صورت مکرر در داده‌ها به آن اشاره شده است. همچنین براساس داده‌ها و کدگذاری صورت گرفته در روش داده‌بنیاد، شرایط علیٰ که به عنوان علل موجوده مقوله محوری مطرح است شامل موارد زیر می‌باشد: «اساس تبلیغات: خردمندی، اخلاص و معنویت همراه با محبت و علاقه به مخاطب»- «منشأ اثر تبلیغات: نصرت الهی، خواست و تأیید خداوند»- «رساندن حق و حقیقت»- «وظیفه سنگین و تکلیف اسلامی و انقلابی آحاد جامعه اسلامی» در نهایت، پیامدها به عنوان ره‌آورده و خروجی این فرآیند شامل موارد زیر است: «مقابله هوشمندانه با تبلیغات دشمنان اسلام و انقلاب اسلامی»- « مقاوم سازی، مصوّنیت‌بخشی و رفع آسیب‌های تبلیغاتی»- رساندن پیام‌های اسلام ناب و تعالیٰ بخشی به تربیت انسانی»- «ترویج پیام‌های انقلاب اسلامی و ارتقاء موقعیت جمهوری اسلامی و امت اسلامی».

جداول زیر به صورت خلاصه، روند مراحل کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی را برای استخراج ارکان جهتساز مدیریت راهبردی امور تبلیغات براساس گفتمان ولایت‌فقیه نشان می‌دهد:

جدول ۱. اصول (دکترین) الگوی راهبردی اداره امور تبلیغات

ردیف	داده	کدگذاری باز	کدگذاری محوری	کدگذاری انتخابی
۱	مفهوم تبلیغات صحیح، برخلاف مکاتب مادی، برپایه حقیقت و معنویت است.	ایمان و معنویت پایه بودن	ماهیت تبلیغات صحیح، مبتنی بر ایمان و ارزشهای اسلامی و انسانی بوده و با تبلیغات غریبی که براساس خدعا و دروغ دروغ می‌باشد، کاملاً	مفهوم و ماهیت تبلیغات صحیح، اسلامی و انسانی است.
۲	ماهیت تبلیغات صحیح، اسلامی و انسانی است.	اسلامی و انسانی بودن		
۳	در تبلیغات صحیح به عکس تبلیغات استیکباری، تزویر، خدعا	برپایه خدعا و دروغ نبودن		

ردیف	داده	کدگذاری باز	کدگذاری محوری	کدگذاری انتخابی
۴	و دروغ جایگاهی ندارد. ماهیت تبلیغات اسلامی، با مفهوم تبلیغات غربی کاملاً متضاد است.		تضاد با تبلیغات غربی	متضاد است.
۵	قواره کلی تبلیغات صحیح، نیازمند اخلاص، بصیرت، یقین، شجاعت و توکل است.	قواره کلی تبلیغات مبتنی بر اخلاق اسلامی: اخلاص، بصیرت، یقین، شجاعت و توکل		اساس و پایه تأثیر تبلیغات، نصرت الهی در چارچوب کلی اخلاق اسلامی از قبیل خردمندی، اخلاق، بصیرت، یقین، شجاعت و توکل همراه با محبت و علاقه به مخاطب می باشد.
۶	منشأ اثر حقيقی تبلیغات و تحول در دلهای مردم، نصرت الهی، خواست و تأیید خدا	منشأ اثر تبلیغات: نصرت الهی، خواست و تأیید		الهی در چارچوب کلی اخلاق اسلامی از قبیل خردمندی، اخلاق، بصیرت، یقین، شجاعت و توکل همراه با محبت و علاقه به مخاطب می باشد.
۷	اخلاق و نصرت الهی، مهمترین عامل برای موفقیت تبلیغات در دلهای مردم است.	اخلاق و نصرت الهی مهتمرین عامل برای تبلیغات موفق		اساس تبلیغات: خردمندی، اخلاص و معنویت همراه با محبت و علاقه به مخاطب
۸	پایه تبلیغات موردنظر، خردمندی، اخلاق و معنویت همراه با محبت و علاقه به مخاطب است.	استمرار راه انبیاء و رسیدن به مقاصد الهی		مقصود و ثمره تبلیغات، تأثیرگذاری بر هویت مخاطب با رساندن پیام اسلام و انقلاب اسلامی برای نیل فرد و جامعه به كمالات و فضائل است.
۹	شان و جایگاه تبلیغات، در ادامه راه انبیا و نیل به مقاصد الهی است.	استمرار راه انبیاء و رسیدن به مقاصد الهی		کارکرد تبلیغات صحیح، معرفی حقیقت اسلام، پیام الهی و تبیین ارزشها
۱۰	کارکرد تبلیغات صحیح، معرفی حقیقت اسلام، پیام الهی و تبیین ارزشها است.	رساندن حق و حقیقت		کارکرد تبلیغات صحیح، رساندن حق و حقیقت و تبیین حقائق
۱۱	است.	رساندن حق و حقیقت		نتیجه تبلیغات، تأثیرگذاری بر جسم، فکر، روح و دل مخاطب
۱۲		تأثیرگذاری بر مخاطب و تحول در هویت او		

ردیف	داده	کدگذاری باز	کدگذاری محوری	کدگذاری انتخابی
	وکمک به شکل گیری هویت اوست			
۱۳	تبليغات صحيح، منجر به کسب فضائل و تأمين مصالح فردي و اجتماعي ميشود.	کسب فضائل و مصالح فردي و اجتماعي		
۱۴	رسالت تبليغات صحيح، رساندن فرد و جامعه به کمال انساني خود ميشود.	رساندن به کمال انساني		نتيجه تبليغات صحيح، رساندن فرد و جامعه به مصالح، فضائل و کمال انساني است.
۱۵	تبليغات ناصح و غيرالهي، منجر به انحراف، فساد در باطن و گمراحي انسانها ميشود.	دورى از انحراف، فساد و گمراحي		
۱۶	رويكردهای مادي و الحادي موجب اختلال در فرایند تأثيرگذاري تبليغات می شود.	پيامد رو يك رد مادي، اختلال در فرایند تبليغات		
۱۷	اهميت سلاح تبليغات در پيشبرد اهداف اسلام و انقلاب، مهمتر از ساير ابزارها و سلاحها است.	مهمنرين ابزار و سلاح در پيشبرد اهداف اسلام و انقلاب		ثمره تبليغات صحيح، الهام بخشي در پيشبرد اهداف اسلام و انقلاب اسلامي است.
۱۸	تبليغات صحيح، پيش رونده، مؤثر و الهام بخش است.	پيش رونده، مؤثر و الهام بخش		
۱۹	تبليغات، ابزار منازعه حق و باطل است.	ابزار منازعه حق و باطل		
۲۰	امروزه تبليغات، مهمترین حربه در دشمن است و اوج تهاجم فرهنگي دشمن، تهاجم خبرى، تبلigi، فرهنگي و اخلاقى به كشور ماست.	مهمنرين حربه در تهاجم فرهنگي دشمن	تبليغات، ابزار منازعه فرهنگي حق و باطل و مهمترین عامل در وجهه و سرنوشت انقلاب اسلامي است.	چارچوب کلى اداره امور تبليغات
۲۱	اهميت سلاح تبليغات در پيشبرد اهداف اسلام و انقلاب، مهمتر از ساير ابزارها و سلاحها است.	مهمنرين ابزار و سلاح در پيشبرد اهداف اسلام و انقلاب		

ردیف	داده	کدگذاری باز	کدگذاری محوری	کدگذاری انتخابی
۲۲	تبلیغات و سلاح ارتباطات رسانه‌ای، حربه دیگر و مؤثرتر دشمن در کار تسليحات است.	مؤثرترین حربه دشمن		
۲۳	باتوجه به پیشرفت رسانه‌ها، اهمیت و حساسیت روزافزون اهمیت و حساسیت تبلیغات بیش از پیش و فوق العاده شده است.	اهمیت و حساسیت روزافزون		
۲۴	تبلیغات، در شکل گیری و سرنوشت انقلاب و نظام اسلامی از جهت داخلی و بین المللی دارای اهمیت خاص می‌باشد.	مؤثر در شکل گیری و سرنوشت انقلاب و نظام اسلامی		
۲۵	بدلیل والا بودن هدف و غایت، تبلیغات دینی، یکی از اشرف فنون است.	تبلیغات دینی، یکی از اشرف فنون		
۲۶	تبلیغات در زمرة امور اصلی و مهم کشور است.	از امور اصلی و مهم کشور		
۲۷	تبلیغات صحیح، مهمترین عامل در وجهه انقلاب است.	مهمترین عامل در وجهه انقلاب		
۲۸	ضرورت تبلیغات روزافزون است.	ضرورت روزافزون		
۲۹	تبلیغات و تبیین حقایق، وظیفه سنگین و بزرگ سنگین و بزرگی است.	وظیفه سنگین و بزرگ		
۳۰	تبلیغات در شرایط امروز، تکلیف اسلامی و انقلابی مردم است که دارای اجرالهی بوده و خستگی در آن راه ندارد.	تکلیف اسلامی و انقلابی	تبلیغات، تکلیف اسلامی و انقلابی آحاد جامعه اسلامی است.	
۳۱	تبلیغات صحیح، وظیفه کلیه آحاد جامعه اسلامی است.	وظیفه آحاد جامعه اسلامی		
۳۲	تبلیغات در مقابل دشمن، هم رويکرد تدافعي و مصونيت بخشی دارد و هم رويکرد تهاجمي.	رويکرد تراكيي تهاجمي و تدافعي	رويکرد راهبردي تبلیغات، بصورت تركيبي تهاجمي و	

ردیف	داده	کدگذاری باز	کدگذاری محوری	کدگذاری انتخابی
		تدافعی است.		
۳۳	اساس فعالیت دستگاه های فرهنگی در تبلیغات معارف و ارزشها، نظرات رهبر معظم انقلاب و گفتمان ولایت فقیه باید باشد.	محوریت گفتمان ولایت فقیه در فعالیتهای تبلیغی دستگاه های فرهنگی	اساس و پایه اداره امور تبلیغات، محوریت گفتمان ولایت فقیه در فعالیتهای تبلیغی	است.

جدول ۲. اهداف الگوی راهبردی اداره امور تبلیغات

ردیف	داده	کدگذاری باز	کدگذاری محوری	کدگذاری انتخابی
۱	دشمن شناسی، شناخت آرایش جبهه تهاجم تبلیغی و فرهنگی دشمن دشمن علیه اسلام، انقلاب اسلامی، جمهوری اسلامی، کشور و ملت، امام خمینی، نهضت‌های اسلامی، مسلمانان و ملت‌های مستضعف جهان	شناخت آرایش جبهه تهاجم تبلیغی و فرهنگی دشمن	مقابله هوشمندانه با تبلیغات دشمنان اسلام و انقلاب اسلامی	واکنشی- سلبی
۲	مقابله با تهاجم‌های تبلیغی و فرهنگی دشمن با رویکرد تهاجمی و پیش‌ستانه	مقابله تهاجمی و پیش‌ستانه با هجوم تبلیغی و فرهنگی دشمن	تبلیغات علیه صهیونیستها	
۳	طراحی استراتژی تبلیغی علیه صهیونیستها در جهان اسلام با محوریت مقاومت	تبلیغات علیه صهیونیستها		
۴	مصطفی بخشی، جلوگیری از اثرگذاری تبلیغات سوء و شبیهخون فرهنگی، تبلیغی دشمنان و خشی کردن آن	مصطفی بخشی و خشی کردن تبلیغات دشمن	مقاوم سازی، مصونیت بخشی و رفع آسیب‌های تبلیغاتی	
۵	پیشگیری و مقابله با پیشگیری و علاج	پیشگیری و مقابله با		

ردیف	داده	کدگذاری باز	کدگذاری محوری	کدگذاری انتخابی
	ناهنجریهای فرهنگی و تبلیغی	ناهنجریهای تبلیغی		
۶	انسان سازی، تربیت و هدایت عمومی مردم انسان به صراط مستقیم عبودیت و حیات طبیه	انسان سازی، تربیت و هدایت عمومی مردم		
۷	اشاعه و تبلیغ صحیح فرهنگ اسلام ناب (اعلای کلمه خدا، تعمیق ایمان روشن و مستدل، معارف اسلامی، مکتب اهل بیت، اندیشه و معرفت دینی روشن بینانه، عمل و رفتار دینی مخلصانه همراه با بصیرت، شریعت و احکام اسلامی، فضائل و اخلاق اسلامی فردی و اجتماعی، ارزش‌های الهی، هدایت معنوی، تکریم شأن انسان، جهان بینی، نظامات اجتماعی، حکومت اسلامی و...)	تبلیغ و ترویج فرهنگ اسلام ناب	رساندن پیامهای اسلام ناب و تعالی بخشی به تربیت انسانی	كنشی - ايجابي
۸	تبیین، تعمیق و تبلیغ مبانی، ارزشها و آرمانهای اسلام ناب، انقلاب اسلامی و نظام اسلامی (عدالت، اخلاق، استقلال، خصوصاً استقلال فرهنگی، بازیابی حقیقی هویت اسلامی - ایرانی، جهاد و تلاش فی سبیل الله، مبارزه بـ ظـالمـ، استکبارستیزی و...)	تبیین و تبلیغ مبانی، ارزشها و آرمانهای انقلاب اسلامی و نظام اسلامی	ترویج پیامهای انقلاب اسلامی و ارتقاء موقعيت جمهوری اسلامی و امت اسلامی	
۹	پیشبرد پیامها و تبلیغ وجهه انقلاب اسلامی در ملتهای اسلامی درمیان سایر ملت‌ها؛ ارتقاء شأن، موقعیت،	ارتقاء موقعیت و نقش جمهوری اسلامی در جهان؛ صدور الگوی		

ردیف	داده	کدگذاری باز	کدگذاری محوری	کدگذاری انتخابی
۱۰	اقتدار و نقش جمهوری اسلامی در جهان و تبدیل شدن به نظام الگو؛ صدور الگوی معنوی انقلاب اسلامی	معنوی انقلاب اسلامی	تبیین دستاوردهای جمهوری اسلامی و عدم تضعیف نظام	
	تبیین دستاوردها و کارآمدی نظام جمهوری اسلامی و عدم تضعیف نظام	تبیغ دستاوردهای جمهوری اسلامی و عدم تضعیف نظام		
	تبیغ و تبیین عظمت امت اسلامی	تبیغ عظمت امت اسلامی		

جدول ۳. سیاست‌های الگوی راهبردی اداره امور تبلیغات

ردیف	داده	کدگذاری باز	کدگذاری محوری	کدگذاری انتخابی
۱	مقاآم بودن، تحمل و عدم هراس و تأثیرپذیری از تبلیغات دشمنان	عدم تأثیرپذیری از تبلیغات دشمن	برخورداری از قوت و استحکام، هوشیاری و هوشمندی در مواجهه با تبلیغات گوناگون داخلی و خارجی	ویژگی‌های سامانه تبلیغات
	مراقبت نسبت به جریانات انحرافی و اغفال از خرافات، موهومات، تحجر و بدفهمی، تبلیغات پرج، کاذب و مخرب	هوشیاری و عدم اغفال از محتواهای منحرف تبلیغاتی		
۲	توجه به محتوا، جهت و معنا و پرهیز از مطالب سست و بی‌منطق، مبالغه و تعليظ احساسات	توجه به پیامهای محتوایی تبلیغات	توجه به روشنگری و کیفیت محتوایی پیامهای تبلیغی	تنظيمات پیام تبلیغی
	تبلیغ باید مبین و روشنگر باشد.	روشنگری تبلیغات		
	مراقبت نسبت به عنصر کیفیت در تبلیغات دینی	مراقبت از کیفیت تبلیغات دینی		
	تبلیغ باید حکمت آمیز باشد. (نه دور از ذهن مخاطب)	تناسب با ذهن مخاطب	رعايت تناسب تبلیغات با ویژگی های مخاطبان و	
	تناسب تبلیغات با اقتضائات و			

ردیف	داده	کدگذاری باز	کدگذاری محوری	کدگذاری انتخابی
	نیازهای زمان تناسب داشته باشد	اقتصادات زمان		
۸	لر و بهره گیری از تبلیغ عملی و عدم اکتفا به تبلیغ زبانی	تبلیغ عملی	اثربخش بودن پیامهای تبلیغاتی در مخاطبان با رویکردهای غیرمستقیم و عملی تبلیغی و دیپلماسی عمومی	تأثیر بر مخاطب
۹	استفاده از شیوه های غیرمستقیم در تبلیغات	استفاده از رویکردهای غیرمستقیم تبلیغاتی		
۱۰	بهره گیری حداکثری از روش ها و ابزارهای دیپلماسی نوین و عمومی	استفاده از دیپلماسی عمومی و نوین		
۱۱	تبلیغات باید گفتمان سازی، جریان سازی و فضاسازی داشته باشد.	گفتمان سازی، جریان سازی و فضاسازی	لزوم اثربخشی اجتماعی (فضاسازی) تبلیغات	
۱۲	تبلیغات باید حقایق را تبیین کند.	تبیین حقایق	رعايت صداقت و مصلحت در تبیین حقایق	راهنمای رفتاری تبلیغات
۱۳	در تبلیغات باید صدق و صداقت و مصلحت رعایت شود	رعايت صداقت و مصلحت		
۱۴	تبلیغات باید امیدآفرین بوده و مأیوس کننده نباشد.	امیدآفرینی	رعايت امیدآفرینی، انسجام و آرامش اجتماعی در تبلیغات	
۱۵	القاء سکینه و اطمینان روحی به مخاطبان، تقویت همگرایی، وحدت و آرامش در جامعه؛ گرند و تشنج آور نبودن تبلیغات و عدم اهانت به مقدسات مخاطبان	رعايت انسجام و آرامش اجتماعی در تبلیغات		
۱۶	رعایت قوانین و سیاستهای تبلیغات انتخاباتی	رعايت چارچوبهای قانونی	رعايت چارچوبهای قانونی، هنگارهای انسانی و ارزشهای اسلامی در تبلیغات	
۱۷	رعايت حد و مرز آزادی در تبلیغات و چارچوبهای تبلیغاتی	رعايت حد و مرز آزادی در تبلیغات		
۱۸	پرهیز از تبلیغات تخریبی و ضداسلامی، فحشا، ابتدا و تبلیغات فاسدکننده، میان- تهی و اغوا کننده	مخالفت با تبلیغات مبتذل و مفسد		
۱۹	تبلیغات باید برای مستضعفین باشد، نه مستکبران.	حامی مستضعفان، علیه مستکبران	حمایت از مستضعفان و یاوران انقلاب اسلامی	جهت گیری

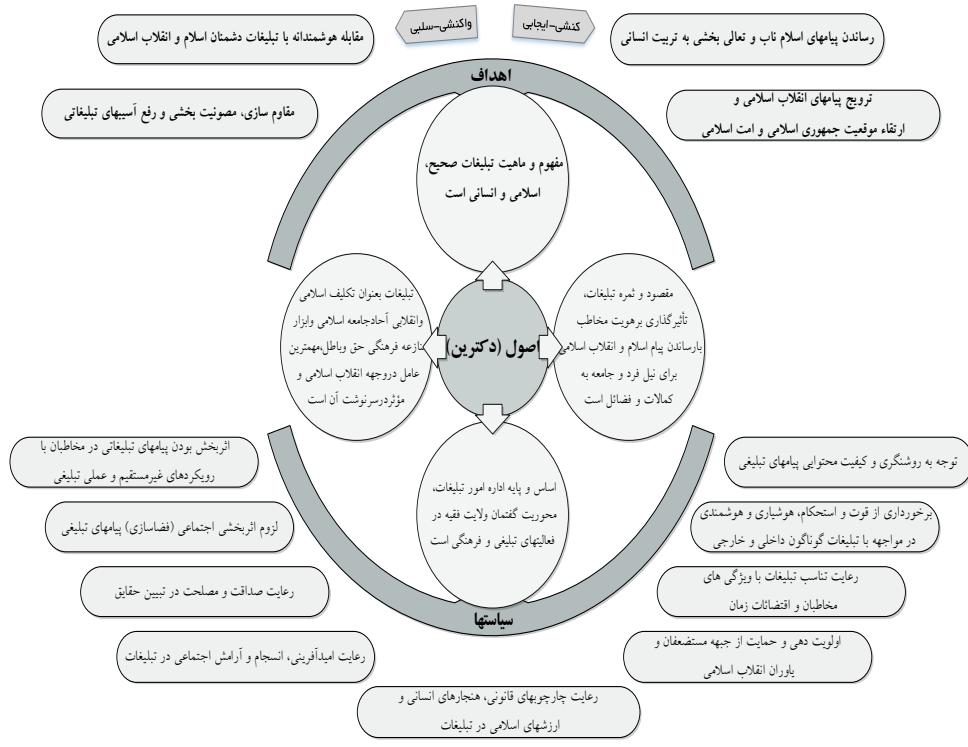
نتیجه‌گیری و پیشنهاد

نتیجه‌گیری

بر اساس تحلیل داده‌ها و پیاده‌سازی روش داده بنیاد، ارکان جهت‌ساز در اداره امور تبلیغات در سه محور اصول، اهداف و سیاست‌ها در قالب جدول شماره ۴ و مدل شماره ۱ قابل ارائه می‌باشد. ذکر این نکته لازم است که بنا بر ضرورت شیوه تحقیق داده‌بنیاد، عملیات جمع‌آوری، تکمیل و اصلاح داده‌ها در طول تحقیق بارها و بارها تا رسیدن به نقطه اشباع تکرار شده است و اعتبار نتایج نیز در جلسات متعدد با صاحب نظران و خبرگان مورد تأیید قرار گرفته است.

جدول ۴. ارکان جهت‌ساز در اداره امور تبلیغات

محورها	ردیف	مؤلفه‌ها
اصول (دکترین)	۱	مفهوم و ماهیت تبلیغات صحیح، اسلامی و انسانی است.
	۲	مقصود و ثمره تبلیغات، تأثیرگذاری بر هویت مخاطب با رساندن پیام اسلام و انقلاب اسلامی برای نیل فرد و جامعه به کمالات و فضائل است.
	۳	تبلیغات که تکلیف اسلامی و انقلابی آحاد جامعه اسلامی و ابزار منازعه فرهنگی حق و باطل می‌باشد، مهم‌ترین عامل در وجهه و سرنوشت انقلاب اسلامی است.
	۴	اساس و پایه اداره امور تبلیغات، محوریت گفتمان ولایت‌فقیه در فعالیت‌های تبلیغی و فرهنگی است.
اهداف	۱	رساندن پیام‌های اسلام ناب و تعالی بخشی به تربیت انسانی
	۲	ترویج پیام‌های انقلاب اسلامی و ارتقاء موقعیت جمهوری اسلامی و امت اسلامی
	۳	مقابله هوشمندانه با تبلیغات دشمنان اسلام و انقلاب اسلامی
	۴	مقاوم‌سازی، مصونیت‌بخشی و رفع آسیب‌های تبلیغاتی
سیاست‌ها	۱	برخورداری از قوت و استحکام، هوشیاری و هوشمندی در مواجهه با تبلیغات داخلی و خارجی
	۲	توجه به روشنگری و کیفیت محتوایی پیام‌های تبلیغی
	۳	رعایت تناسب تبلیغات با ویژگی‌های مخاطبان و اقتضایات زمان
	۴	اثربخش بودن پیام‌های تبلیغاتی در مخاطبان با رویکردهای غیرمستقیم و عملی تبلیغی
	۵	لزوم اثربخشی اجتماعی (فضاسازی) پیام‌های تبلیغی
	۶	رعایت صداقت و مصلحت در تبیین حقایق
	۷	رعایت امیدآفرینی، انسجام و آرامش اجتماعی در تبلیغات
	۸	رعایت چارچوب‌های قانونی، هنجارهای انسانی و ارزش‌های اسلامی در تبلیغات
	۹	اولویت‌دهی و حمایت از جبهه مستضعفان و یاوران انقلاب اسلامی

نمودار ۱. ارکان جهتساز در اداره امور تبلیغات

پیشنهاد

با توجه به یافته‌های مقاله و فهرست ارکان جهتساز فوق، پیشنهادات راهبردی از قبیل موارد زیر در زمینه مدیریت امور تبلیغات قابل ارائه است:

➢ تدوین چشم‌انداز و برنامه‌های راهبردی و عملیاتی برای پیاده‌سازی ارکان جهتساز مدیریت راهبردی تبلیغات، اصول و سیاست‌های ارائه شده.

➢ تدوین شاخص‌ها و سنجه‌های مربوط به ارکان جهتساز مدیریت راهبردی تبلیغات، اصول، اهداف و سیاست‌های ارائه شده.

➢ بررسی و تحلیل شکاف وضعیت موجود مدیریت راهبردی تبلیغات با ارکان جهتساز، اصول، اهداف و سیاست‌های ارائه شده و استخراج چالش‌های موجود برای مدیریت تحول در این عرصه.

➢ بررسی تطبیقی ارکان جهتساز مدیریت راهبردی تبلیغات (مبتنی بر گفتمان ولايت‌فقیه) با سایر کشورها با تمرکز بر اصول، اهداف و سیاست‌ها.

- ﴿ تدوین راهبردهای الهام‌بخشی و الگوسازی سایر کشورها از ارکان جهتساز مدیریت راهبردی تبلیغات، اصول، اهداف و سیاست‌ها در جمهوری اسلامی ایران (مبتنی بر گفتمان ولایت‌فقیه).
- ﴿ تدوین الگوی راهبردی جامع برای اداره امور تبلیغات مبتنی بر اصول، اهداف و سیاست‌های ارائه شده.

منابع و مأخذ

- قرآن کریم
- امام خمینی (رحمه‌الله‌علیه) (۱۳۷۸). صحیفه امام، چاپ اول، تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار حضرت امام خمینی (رحمه‌الله‌علیه).
- امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی)، مجموعه بیانات، قابل دسترسی در سایت Khamenei.ir
- افتخاری، اصغر (۱۳۷۷). سیره تبلیغی پیامبر اکرم (ص)، تهران: نشر سازمان تبلیغات اسلامی.
- اقلیدی‌نژاد، علی (۱۳۸۱). «گذری بر مفهوم‌شناسی مدیریت و برنامه‌ریزی در تبلیغ دینی»، ماهنامه معرفت، شماره ۶۲.
- الوری، محسن (۱۳۸۰). دانشنامه جهان اسلام، تهران: بنیاد دائرة المعارف اسلامی.
- باهنر، ناصر؛ همایون، محمد‌هادی (۱۳۸۸). گذرگاه‌های تبلیغات بازرگانی، تهران: پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات.
- بلوریان تهرانی، محمد (۱۳۷۹). «آموزش و تخصص در تبلیغات بازرگانی»، مجموعه مقالات نخستین همایش صنعت تبلیغات ایران، تهران: انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- جاوت، گارث؛ ادائل، ویکتوریا (۱۳۹۰). تبلیغات و اقناع، ترجمه حسین افخمی، تهران: انتشارات همشهری.
- جمشیدی، محمدحسین (۱۳۸۴). مبانی و تاریخ اندیشه نظامی در جهان، تهران: نشردانشکده فرماندهی و ستاد سپاه پاسداران انقلاب اسلامی.
- خندان، محسن (۱۳۷۴). تبلیغ اسلامی و دانش ارتباطات اجتماعی، تهران: مرکز چاپ و نشر سازمان تبلیغات اسلامی.
- دادگران، سیدمحمد (۱۳۷۴). مبانی ارتباط جمعی، تهران: انتشارات فیروزه.
- دانایی‌فرد، حسن (۱۳۸۸). «تحلیلی بر موانع تولید دانش در حوزه علوم انسانی»، فصلنامه سیاست علم و فناوری، سال دوم، شماره ۱.
- دلاوری، رضا (۱۳۷۸). فرهنگ لغات و اصطلاحات علوم سیاسی و روابط بین‌الملل، تهران: انتشارات دلاوری.
- دهخدا، علی‌اکبر (۱۳۵۱). لغت‌نامه، تهران: انتشارات سپرس.
- رضائیان، علی (۱۳۶۹). اصول مدیریت، تهران: انتشارات سمت.
- رهبر، محمدتقی (۱۳۷۱). پژوهشی در تبلیغ، تهران: مرکز چاپ و نشر سازمان تبلیغات اسلامی.

- زورق، محمدحسن (۱۳۶۸). مبانی تبلیغ، تهران: سروش.
- ساروخانی، باقر (۱۳۷۰). دایرةالمعارف علوم اجتماعی، تهران: نشر کیهان.
- سلاحدی، عزیز؛ تکیه، عباس (۱۳۵۱). تبلیغات بازرگانی، تهران: انتشارات مدرسه عالی بازرگانی.
- علوی، پرویز (۱۳۷۶). ارتباطات سیاسی، تهران: انتشارات ثانیه.
- علی‌احمدی، علیرضا (۱۳۸۷). نگرشی جامع بر مدیریت استراتژیک، چاپ یازدهم، تهران: انتشارات تولید دانش.
- فضل‌الله، سیدمحمدحسین (۱۳۶۷). گام‌هایی در راه تبلیغ، ترجمه احمد بهشتی، تهران: سازمان تبلیغات اسلامی.
- قنوات، عبدالرحیم (۱۳۷۹). «آیین تبلیغ در قرآن کریم و سیره رسول اکرم (ص)»، فصلنامه مطالعات اسلامی، شماره‌های ۴۹-۵۰.
- محمدی ری‌شهری، محمد (۱۳۸۰). تبلیغ در قرآن و حدیث، ترجمه علی نصیری، قم: دارالحدیث.
- معین، محمد (۱۳۶۳). فرهنگ معین، تهران: نشر امیرکبیر.
- مک براید، شن (۱۳۹۰). یک جهان چندین صدا، ترجمه ایرج پاد، تهران: انتشارات سروش.
- همایون، محمدهدادی (۱۳۷۴). تبلیغات یک واژه، در دو حوزه فرهنگی؛ بررسی تطبیقی افکار حضرت امام خمینی و ژاک الول پیرامون تبلیغات، تهران: معاونت پژوهشی سازمان تبلیغات اسلامی.
- همایون، محمدهدادی (۱۳۸۳). «سیر اندیشه تبلیغ از امام خمینی تا آیت‌الله خامنه‌ای»، مجله پژوهشی دانشگاه امام صادق (ع)، شماره ۲۱.